COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.10.2019
COM(2019) 557 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport privind funcționarea pieței europene a carbonului

Cuprins

Lista acronimelor și a abrevierilor 2

REZUMAT 4

1. INTRODUCERE 5

2.1 Activități, instalații și operatori de aeronave care intră sub incidența EU ETS 7

2.2 Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) 9

3. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2018 10

3.1. Oferta: certificate puse în circulație 11

3.1.1. Plafonul 11

3.1.2. Certificatele emise 13

3.1.2.1. Alocarea cu titlu gratuit 13

3.1.2.2. Programul NER 300 și Fondul pentru inovare 16

3.1.2.3. Compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon 18

3.1.2.4. Licitarea certificatelor 20

3.1.2.5. Derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură 23

3.1.3. Creditele internaționale 26

3.2. Cererea: certificate scoase din circulație 27

3.3. Echilibrarea ofertei și a cererii 28

4. SECTORUL AVIAȚIEI 31

5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI 34

5.1. Natura juridică a certificatelor de emisii și tratamentul fiscal al acestora 36

6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR 37

7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE 39

8. CONFORMITATEA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII 40

9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE 42

ANEXĂ 43

Lista acronimelor și a abrevierilor

AC	Autoritate competentă
AEM	Agenția Europeană de Mediu
BEI	Banca Europeană de Investiții
CER	Reduceri de emisii certificate
CDM	Mecanism de dezvoltare nepoluantă
CORSIA	Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională
CSC	Captarea și stocarea dioxidului de carbon
CSCF	Coeficient de corecție transversal
CUC	Captarea și utilizarea dioxidului de carbon
EA	Cooperarea Europeană pentru Acreditare
EEX	European Energy Exchange
ERU	Unități de reducere a emisiilor
ESMA	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
EU ETS	Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii
EUTL	Registrul de tranzacții al Uniunii Europene
GES	Gaz cu efect de seră
ICE	InterContinental Exchange Futures Europe
JI	Implementare în comun
MAR	Regulamentul privind abuzul de piață
MiFID2	Directiva privind piețele instrumentelor financiare
MiFIR	Regulamentul privind piețele instrumentelor financiare
MRR	Regulamentul privind monitorizarea și raportarea
MRVA	Monitorizare, raportare, verificare și acreditare
MSR	Rezervă pentru stabilitatea pieței
NER	Rezerva pentru instalațiile nou-intrate
NTCA	Numărul total de certificate aflate în circulație
OACI	Organizația Aviației Civile Internaționale
ONA	Organism național de acreditare
OTC	Extrabursier

PDE InnovFin	Proiecte demonstrative din domeniul energiei din cadrul InnovFin
PFC	Perfluorocarburi
RAV	Regulamentul privind acreditarea și verificarea
SARP	Standarde și practici recomandate în cadrul CORSIA
SEE	Spațiul Economic European
SRE	Surse regenerabile de energie

REZUMAT

În 2018, emisiile generate de instalațiile care intră sub incidența sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) au scăzut cu 4,1 % comparativ cu 2017. Scăderea a fost determinată în principal de producția de energie electrică și de căldură, în timp ce emisiile generate de industrie au înregistrat doar o scădere ușoară (a se vedea tabelul 7 din secțiunea 3.2). Emisiile verificate din sectorul aviației au continuat să crească, marcând o creștere cu 3,9 % comparativ cu 2017 (a se vedea tabelul 8 din secțiunea 4).

În urma adoptării Directivei EU ETS revizuite, atenția s-a îndreptat către punerea în aplicare a noilor dispoziții înainte de începerea fazei 4. Activitatea de punere în aplicare este în plină desfășurare, pe parcursul anului trecut fiind adoptată o nouă legislație de punere în aplicare referitoare la lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, normele privind alocarea cu titlu gratuit, Fondul pentru inovare, licitarea, MRVA și registrul Uniunii (a se vedea capitolele 2.2, 3.1.2 și 6.1).

Indicatorul de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței a fost publicat pentru a treia oară, ridicându-se la 1 654 909 824 de certificate. Publicarea acestuia va continua să conducă la includerea de certificate în rezervă, reducând volumul licitațiilor în 2019 cu aproape 40 %, respectiv cu aproape 397 de milioane de certificate (a se vedea capitolul 3.3).

În 2018, consolidarea semnalului privind prețul carbonului pe piața europeană a carbonului a condus la un nivel-record de venituri de aproximativ 14 miliarde EUR obținute din licitarea certificatelor pentru statele membre. Statele membre au cheltuit sau au planificat să cheltuiască pe parcursul anului aproape 70 % din aceste venituri în scopurile specificate legate de climă și de energie (a se vedea capitolul 3.1.2.4).

1. INTRODUCERE

Începând din 2005, sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) a reprezentat piatra de temelie a strategiei UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) generate de industrie și de producția de energie electrică și de căldură. Acesta contribuie în mod considerabil la atingerea, până în 2020, a obiectivului global al UE de reducere a emisiilor de GES cu 20 % față de nivelurile din 1990. Deși UE este pe cale să depășească acest obiectiv, ar fi necesar să se înregistreze progrese continue pentru reducerea emisiilor de GES cu cel puțin 40 % (ca parte a cadrului actual al UE de politici privind clima și energia pentru 2030) și cu cel puțin 50 %, mergând către 55 %, într-un mod responsabil (luând în considerare orientările politice[1] pentru viitoarea Comisie).

După intrarea în vigoare, în aprilie 2018, a revizuirii EU ETS[2] pentru faza 4, adoptarea legislației de punere în aplicare pentru perioada a patra de comercializare avansează într-un ritm rapid. Anul trecut s-a adoptat legislația de punere în aplicare a noii liste privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și a normelor referitoare la alocarea cu titlu gratuit, iar cadrul juridic pentru sistemul registrului Uniunii a fost revizuit în vederea adaptării la ajustările necesare pentru faza 4. În plus, s-au stabilit normele pentru operaționalizarea Fondului pentru inovare – principalul instrument al ETS pentru finanțarea, în faza 4, a tehnologiilor inovatoare cu emisii reduse de dioxid de carbon și a inovațiilor radicale. În același timp, Regulamentul privind licitarea a fost revizuit pentru ca în 2020 să poată fi licitate primele 50 de milioane de certificate pentru Fondul pentru inovare. În august 2019, Comisia a adoptat o a doua revizuire, cu scopul de a crea cadrul instituțional în vederea licitării certificatelor pentru Fondul pentru inovare și pentru Fondul pentru modernizare în faza 4. În ultimul rând, dar nu cel mai puțin important, cadrul de monitorizare, raportare, verificare și acreditare (MRVA) al EU ETS a fost actualizat, pentru a îmbunătăți și a clarifica normele existente pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a fazei 3. Comisia finalizează rapid dispozițiile de punere în aplicare rămase, în vederea adoptării acestora înainte de luna ianuarie 2021, când va începe noua perioadă de comercializare.

Au început să dea roade modificările legislative convenite în ultimii ani pentru a combate excedentul de certificate de pe piața carbonului. De la publicarea ultimului raport privind piața carbonului, indicatorul de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței a fost publicat pentru a treia oară. Pe baza indicatorului și a legislației EU ETS revizuite, în 2019 volumele licitate se vor reduce cu aproape 400 de milioane de certificate, respectiv 24 % din excedent.

O altă caracteristică a anului trecut a fost și sporirea încrederii participanților de pe piață, care s-a reflectat într-un semnal consolidat privind prețul carbonului. Prețul mai mare al certificatelor de emisii a condus la o creștere substanțială a veniturilor totale obținute din licitații de statele membre – în 2018, veniturile totale obținute au fost de 14 miliarde EUR, de

[1] https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_ro.pdf

[2] Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814, JO L 76, 19.3.2018, p. 3.

două ori mai mari decât cele obținute în 2017. În 2018, statele membre au cheltuit (sau au planificat să cheltuie) 70 % din totalul acestor venituri în scopurile specificate legate de climă și de energie.

Prezentul raport privind funcționarea pieței europene a carbonului este prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (5) și ale articolului 21 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE[3] (Directiva EU ETS). Astfel cum se prevede în directivă, obiectivul raportului este de a oferi anual o imagine a evoluțiilor pieței europene a carbonului.

Prezentul raport vizează anul 2018, dar prezintă și inițiative propuse sau convenite în prima jumătate a anului 2019.

Cu excepția unor mențiuni contrare, datele utilizate pentru prezentul raport au fost cele aflate la dispoziția publicului și a Comisiei până la sfârșitul lunii iunie 2019[4]. Informații generale și descriptive referitoare la EU ETS sunt prezentate în casetele inserate în cadrul raportului.

[3] Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

[4] Data-limită a fost 28 iunie 2019.

2. INFRASTRUCTURA EU ETS

2.1 Activități, instalații și operatori de aeronave care intră sub incidența EU ETS

EU ETS se aplică în cele 31 de țări ale Spațiului Economic European (SEE). Sistemul limitează emisiile generate de aproape 11 000 de centrale electrice și instalații de producție, precum și de peste 500 de operatori de aeronave care efectuează zboruri între aeroporturile din SEE. Aproximativ 39 % din emisiile de GES din UE intră sub incidența sistemului.

În faza 3 (2013-2020)*, sectoarele cu instalații staționare reglementate de EU ETS sunt industriile energointensive, inclusiv centralele electrice și alte instalații de ardere, cu o putere termică instalată >20 MW (cu excepția instalațiilor pentru deșeuri periculoase sau urbane), rafinăriile de petrol, cuptoarele de cocs, instalațiile care produc fier și oțel, clincher de ciment, sticlă, var, cărămizi, ceramică, celuloză, hârtie și carton, aluminiu, produse petrochimice, amoniac, acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, instalațiile de conducte de captare a CO_2 și de transport al acestuia, precum și instalațiile de stocare geologică a CO_2.

În perioada 2013-2016, domeniul de aplicare al EU ETS în sectorul aviației a fost limitat la zborurile din interiorul SEE, în așteptarea adoptării unei abordări la nivel mondial de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI). În 2017, pentru a sprijini elaborarea Schemei de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), limitarea la zborurile din interiorul SEE s-a prelungit până în 2023 (a se vedea capitolul 4).

EU ETS acoperă atât emisiile de dioxid de carbon (CO_2), cât și emisiile de protoxid de azot (N_2O) generate de toate instalațiile care produc acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, precum și emisiile de perfluorocarburi (PFC) rezultate din producția de aluminiu. Chiar dacă participarea la EU ETS este obligatorie, în unele sectoare sunt incluse numai instalațiile care depășesc o anumită dimensiune. În plus, țările participante pot exclude din sfera de aplicare a sistemului instalațiile de mici dimensiuni (care emit mai puțin de 25 000 de tone de CO_2 echivalent), în cazul în care se aplică măsuri alternative și echivalente. În faza 4, emițătorii foarte mici (ale căror emisii raportate au fost mai mici de 2 500 de tone de CO_2 echivalent în ultimii trei ani) pot fi excluși din sfera de aplicare a EU ETS, cu condiția să existe mecanisme de monitorizare simplificate pentru a evalua cantitatea de emisii pe care le generează. De asemenea, țările participante pot să includă în sfera de aplicare a EU ETS mai multe sectoare și GES (clauza „opt-in”).

* Informații cu privire la fazele 1 și 2 ale EU ETS pot fi găsite la adresa: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_ro

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019 de țările participante[5], în 2018 existau în total 10 744 de instalații autorizate.

În 2018, ca și în anii precedenți, în cadrul activităților care intră sub incidența EU ETS s-au utilizat în continuare, într-o proporție covârșitoare, combustibili fosili. Cu toate acestea, 29 de țări au raportat, de asemenea, utilizarea biomasei în cadrul a 2 181 de instalații (20,3 % din numărul total de instalații). Două țări (LI și MT) nu au raportat nicio utilizare a biomasei. Emisiile totale provenite din biomasă s-au ridicat în 2018 la aproximativ 151 de milioane de tone de CO_2 (9 % din emisiile raportate în cadrul ETS), ceea ce reprezintă o ușoară creștere față de 145 de milioane de tone de CO_2 în 2017 (8 % din emisiile raportate în cadrul ETS). Din aceste emisii, 99,2 % au fost evaluate la zero[6]. Pentru 2018, nicio țară nu a raportat utilizarea de biocombustibil de către operatorii de aeronave, în timp ce pentru 2017 doar Suedia a raportat o astfel de utilizare de către doi operatori de aeronave.

În ceea ce privește defalcarea pe categorii de instalații în funcție de emisiile anuale[7], datele pentru 2018 arată că, la fel ca în anii anteriori, 72 % din instalații sunt încadrate în categoria A, 21 % în categoria B și 7 % în categoria C. S-au raportat 6 113 instalații ca fiind „instalații cu emisii reduse”[8] (57 % din total).

În ceea ce privește activitățile EU ETS enumerate în plus pentru alte emisii decât cele de CO_2, s-a raportat eliberarea de autorizații pentru aluminiu primar și perfluorocarburi (PFC) în 12 țări (DE, FR, EL, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI, SK, UK), iar pentru producția de acid azotic și N_2O s-a raportat eliberarea de autorizații în 20 de țări (toate, cu excepția CY, DK, EE, ES, IE, IS, LI, LU, LV, MT și SI). În ceea ce privește celelalte sectoare care emit N_2O, s-au raportat activități de producție de acid adipic în trei țări (DE, FR, IT) și, respectiv, activități de producție de glioxal și de acid glioxilic în două țări (DE, FR). Numai Norvegia și Austria au declarat activități de captare și stocare a CO_2.

Anul trecut, șapte țări (ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) au recurs la posibilitatea de a exclude emițători mici din sfera de aplicare a EU ETS, în conformitate cu articolul 27 din Directiva EU ETS. Pentru 2018, emisiile excluse s-au ridicat la 2,92 milioane de tone de CO_2 (aproximativ 0,17 % din totalul emisiilor verificate, comparativ cu 0,16 % pentru anul anterior).

[5] În ceea ce privește trimiterea la rapoartele prevăzute la articolul 21, „țările participante” sau „țările” includ cele 28 de state membre ale UE plus țările SEE (Islanda, Norvegia și Liechtenstein).

[6] În cadrul EU ETS, factorul de emisie al biomasei este stabilit la zero dacă definiția termenului „biomasă” este respectată și dacă – în cazul biocombustibililor sau al biolichidelor – sunt îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2009/28/CE (Directiva privind energia din surse regenerabile). Pentru emisiile evaluate la zero, nu trebuie să se restituie certificate. Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019, trei țări participante (LV, LT și DK) au raportat numai conținutul energetic al biomasei clasificate ca având factor de emisie zero, nu emisiile efective. Prin urmare, emisiile acestora nu sunt luate în considerare în totalul furnizat.

[7] Instalațiile din categoria C emit peste 500 000 de tone de CO_2 echivalent pe an, instalațiile din categoria B emit între 500 000 și 50 000 de tone de CO_2 echivalent pe an, iar instalațiile din categoria A emit mai puțin de 50 000 de tone de CO_2 echivalent pe an. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

[8] Instalațiile cu emisii reduse constituie un subset al instalațiilor din categoria A, care emit mai puțin de 25 000 de tone de CO_2 echivalent pe an [a se vedea articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012].

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019, până în prezent opt țări (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT, NL) au recurs la dispoziția prevăzută la articolul 13 din Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)[9], pentru a autoriza utilizarea de planuri de monitorizare simplificate pentru instalațiile staționare, în situații cu risc scăzut. În cazul operatorilor de aeronave cu emisii scăzute, trei țări au raportat că au recurs la această dispoziție în 2018 (BE, IS și PL).

În 2018, s-au raportat 655 de operatori de aeronave care au planuri de monitorizare (față de 541 în 2017 și 503 în 2016). 50 % (328) din operatorii raportați erau operatori comerciali, în timp ce restul de 50 % (327) erau operatori necomerciali[10]. În total, 287 de operatori (44 %) au fost încadrați în categoria emițătorilor mici [comparativ cu 280 (52 %) în 2017 și 249 (50 %) în 2016].

2.2 Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)

Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) țin evidența informațiilor privind proprietatea asupra certificatelor generale și a certificatelor pentru sectorul aviației, înregistrând sumele deținute în conturi și tranzacțiile dintre conturi. Acestea sunt gestionate și actualizate de Comisie, iar administratorii registrelor naționale din țările participante rămân punctul de contact pentru reprezentanții conturilor (întreprinderi sau persoane fizice). În timp ce în registrul Uniunii sunt înscrise conturile pentru instalațiile staționare și pentru operatorii de aeronave, EUTL verifică, înregistrează și autorizează în mod automat toate tranzacțiile dintre conturi, asigurând astfel faptul că toate transferurile respectă normele privind EU ETS.

Datele înregistrate în registrul Uniunii și în EUTL constituie o sursă importantă de informații pentru diverse tipuri de raportare în cadrul ETS, cum ar fi calcularea indicatorului de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței (a se vedea capitolul 3.3) și raportarea realizată de Agenția Europeană de Mediu (AEM). De asemenea, EUTL asigură transparența în ceea ce privește EU ETS, publicând* informații referitoare la respectarea dispozițiilor ETS de către instalațiile staționare și operatorii de aeronave.

* Informațiile publicate de EUTL sunt disponibile la adresa:
https://ec.europa.eu/clima/ets/welcome.do?languageCode=ro

Pe tot parcursul anului 2018, registrul Uniunii și EUTL au fost pe deplin operaționale timp de 365 de zile, în regim permanent, existând doar întreruperi minore, cauzate de actualizări tehnice, a căror durată totală a fost de aproximativ 26 de ore.

[9] Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.
[10] Un operator comercial de aeronave este, de exemplu, o companie de transport aerian de pasageri care prestează servicii pentru publicul larg. Un operator necomercial de aeronave este, de exemplu, operatorul unei aeronave private.

Începând cu 1 ianuarie 2019, Comisia a suspendat[11] toate procesele pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, licitare și schimbul de credite internaționale, în conformitate cu măsurile de salvgardare[12], pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE.

În martie 2019, s-a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei[13], care stabilește normele de funcționare a registrului Uniunii în următoarea perioadă de comercializare a EU ETS (2021-2030). Regulamentul permite registrului Uniunii să îndeplinească cerințele pentru faza 4 stabilite de Directiva EU ETS revizuită, de exemplu, prin ajustarea funcționalităților, astfel încât certificatele să fie valabile pe durată nedeterminată și să poată fi utilizate numai pentru a acoperi emisii începând cu primul an din perioada de zece ani în care au fost emise, precum și să asigure faptul că creditele internaționale nu pot fi utilizate pentru a acoperi emisii începând cu 2021. În plus, noul regulament adaptează normele care reglementează registrul Uniunii, pentru a le alinia la cerințele legislației privind piețele financiare, ca urmare a clasificării certificatelor de emisii ca „instrumente financiare" începând cu 3 ianuarie 2018, în temeiul Directivei 2014/65/UE[14], precum și la cerințele normelor revizuite privind protecția datelor.

3. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2018

Prezentul capitol furnizează informații privind aspecte legate de cererea și oferta de certificate în cadrul EU ETS. Secțiunea referitoare la ofertă include informații privind plafonul, alocarea cu titlu gratuit, programul NER 300 (inclusiv pregătirile pentru viitorul Fond pentru inovare), licitarea, derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură (articolul 10c), utilizarea creditelor internaționale și un capitol privind schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon.

În secțiunea referitoare la cerere sunt furnizate informații cu privire la numărul de emisii verificate și la metodele de echilibrare a cererii și a ofertei de certificate pe piața carbonului prin intermediul rezervei pentru stabilitatea pieței (MSR).

[11] Decizia C(2018) 8707 a Comisiei din 17 decembrie 2018 privind însărcinarea administratorului central să suspende temporar acceptarea de către Registrul de tranzacții al Uniunii Europene a proceselor relevante pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, licitare și schimbul de credite internaționale.

[12] Regulamentul (UE) 2018/208 al Comisiei din 12 februarie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2013 de creare a registrului Uniunii, JO L 39, 13.2.2018, p. 3.

[13] Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii, JO L 177, 2.7.2019, p. 3.

[14] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

3.1. Oferta: certificate puse în circulație

3.1.1. Plafonul

Plafonul este cantitatea absolută de emisii de GES care poate fi emisă de entitățile vizate pentru a se asigura îndeplinirea obiectivului de reducere a emisiilor și faptul că acesta corespunde numărului de certificate puse în circulație pe parcursul unei perioade de comercializare. În faza 3, se aplică un plafon comun la nivelul UE, care înlocuiește sistemul anterior de plafoane naționale.

În 2013, plafonul pentru emisii generate de instalațiile staționare a fost stabilit la 2 084 301 856 de certificate. Acest plafon scade în fiecare an cu un factor linear de reducere de 1,74 % din cantitatea totală medie a certificatelor emise anual în perioada 2008-2012, asigurându-se astfel faptul că numărul de certificate care pot fi utilizate de instalațiile staționare va fi cu 21 % mai mic în 2020 decât în 2005.

Plafonul din sectorului aviației a fost stabilit inițial la 210 349 264 de certificate pentru sectorul aviației pe an, cu 5 % sub nivelul mediu anual al emisiilor din aviație din perioada 2004-2006. La 1 ianuarie 2014, acesta a crescut cu 116 524 de certificate pentru sectorul aviației, ca urmare a aderării Croației la EU ETS. Acest plafon a fost menit să reflecte legislația din 2008*, care prevedea că toate zborurile din, spre și în interiorul SEE vor fi incluse în EU ETS. Cu toate acestea, în perioada 2013-2016, domeniul de aplicare al EU ETS a fost limitat temporar la zborurile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea unei măsuri la nivel mondial de către OACI în vederea stabilizării emisiilor din sectorul aviației internaționale la nivelurile din 2020. Prin urmare, numărul de certificate pentru sectorul aviației puse în circulație în perioada 2013-2016 a fost considerabil mai mic decât plafonul inițial. În 2017, pentru a sprijini elaborarea măsurii la nivel mondial a OACI, limitarea la zborurile din interiorul SEE s-a prelungit până în 2023 (a se vedea capitolul 4).

* Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

Tabelul 1 prezintă cifrele aferente plafonului pentru instalațiile staționare și numărul de certificate pentru sectorul aviației puse anual în circulație[15], pentru fiecare an din faza 3 a EU ETS.

[15] Numărul de certificate pentru sectorul aviației puse în circulație începând din 2013 este rezultatul unei abordări ascendente care pornește de la alocarea cu titlu gratuit (stabilită pe baza unor criterii de referință pe activități pentru activitatea operatorilor în interiorul SEE). Numărul de certificate licitate este stabilit apoi pe baza faptului că alocarea cu titlu gratuit (inclusiv o rezervă specială destinată distribuirii ulterioare către operatorii de aeronave cu o creștere rapidă și către operatorii nou-intrați) ar trebui să fie de 85 % din total, iar ponderea licitației ar trebui să fie de 15 %.

Tabelul 1: Plafonul EU ETS pentru 2013-2020

An	Plafon anual (instalații)	Certificate anuale pentru sectorul aviației puse în circulație[16]
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 909 625
2019	1 854 716 381	35 172 897[17]
2020	1 816 452 135	

[16] Cifrele actualizate includ schimburile de credite internaționale, pe lângă alocarea cu titlu gratuit și volumele licitate.
[17] În această cifre sunt incluse informații din calendarul de licitații din 2019 pentru sectorul aviației. Nu sunt incluse datele pentru 2019 din Regatul Unit, ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE (a se vedea capitolul 2.2).

3.1.2. Certificatele emise

3.1.2.1. Alocarea cu titlu gratuit

Deși în faza 3 a EU ETS licitarea este metoda standard de alocare, un număr considerabil de certificate sunt alocate cu titlu gratuit. Se aplică următoarele principii:

- producția de energie electrică nu beneficiază de certificate cu titlu gratuit;
- certificatele cu titlu gratuit pentru industria prelucrătoare sunt distribuite în conformitate cu normele armonizate la nivelul UE;
- alocarea cu titlu gratuit se bazează pe criterii de performanță în vederea consolidării stimulentelor pentru reducerea emisiilor de GES și pentru inovare și în vederea recompensării celor mai eficiente instalații;
- la nivelul UE a fost constituită o rezervă pentru instalațiile nou-intrate (NER), destinată instalațiilor industriale noi și instalațiilor care își sporesc în mod considerabil capacitatea; aceasta reprezintă 5 % din numărul total de certificate pentru faza 3.

Alocarea cu titlu gratuit se acordă instalațiilor industriale pentru a combate riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (o situație în care întreprinderile transferă producția către țări terțe în care cerințele în materie de emisii de GES sunt mai puțin stricte, ceea ce poate duce la creșterea emisiilor totale ale întreprinderilor respective). Sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt prevăzute într-o listă privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon*. Cu toate că inițial lista a vizat perioada 2015-2019, Directiva EU ETS revizuită a prelungit perioada de valabilitate a acesteia până la 31 decembrie 2020.

* Actuala listă privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon poate fi găsită la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:32014D0746

În faza 3, aproximativ 43 % din numărul total de certificate disponibile vor fi alocate cu titlu gratuit, în timp ce ponderea certificatelor care urmează să fie licitate de statele membre se ridică la 57 %.

Rezerva inițială pentru instalațiile nou-intrate conținea 480,2 milioane de certificate, după deducerea celor 300 de milioane de certificate destinate programului NER 300. Până în iunie 2019, s-au rezervat 167,9 milioane de certificate pentru 937 de instalații, pentru întreaga fază 3. Rezerva rămasă pentru instalațiile nou-intrate este de 312,3 milioane de certificate. Se estimează că un număr semnificativ de astfel de certificate va rămâne nealocat. La sfârșitul fazei 3, certificatele respective vor fi plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR), iar 200 de milioane dintre acestea vor fi utilizate în vederea constituirii unei rezerve pentru instalațiile nou-intrate pentru faza 4.

Până la sfârșitul lunii iunie 2019, alocarea cu titlu gratuit s-a redus cu aproximativ 457 de milioane de certificate, din cauza unor instalații care s-au închis sau care și-au redus producția ori capacitatea de producție comparativ cu cea utilizată inițial pentru a calcula alocarea în faza 3.

Tabelul 2: Numărul de certificate (în milioane) alocate cu titlu gratuit industriei în perioada 2013-2019[18]

	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**
Alocare cu titlu gratuit[19] **(UE28 + statele AELS care fac parte din SEE)**	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9	748,1[20]
Alocare din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (investiții de tip *greenfield* și creșteri ale capacității)	11,7	15,3	18,6	21,8	23,4	23,6	22,9
Certificate cu titlu gratuit rămase nealocate din cauza închiderii instalațiilor industriale sau a modificării producției ori a capacității de producție	40,1	58,9	70,8	67,5	71,6	75,9	71,9

Întrucât cererea de alocări cu titlu gratuit a depășit cantitatea disponibilă, alocarea pentru toate instalațiile în cadrul EU ETS a fost redusă cu același procent, prin aplicarea unui „coeficient de corecție transsectorial (CSCF)”[21]. În 2017, valorile inițiale ale CSFC au fost revizuite[22].

Pentru a preveni riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, alocarea cu titlu gratuit va continua după 2020, pe baza valorilor de referință actualizate, stabilite pe baza performanței a 10 % din instalațiile cele mai eficiente din UE. Nivelul expunerii sectoarelor la riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon a fost evaluat pe baza unui indicator combinat, obținut prin înmulțirea intensității schimburilor comerciale ale sectorului cu țările terțe cu intensitatea emisiilor sectorului. Pe baza acestei evaluări, în februarie 2019, Comisia a

[18] Cifrele includ notificările statelor membre, primite până în iunie 2019, și pot face obiectul unor modificări ca urmare a notificărilor ulterioare.
[19] Numărul inițial, înainte de aplicarea reducerilor menționate mai jos.
[20] Alocarea destinată Regatului Unit (48,0 milioane de certificate din totalul pentru 2019) a fost suspendată ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE (a se vedea capitolul 2.2).
[21] Decizia 2013/448/UE a Comisiei, JO L 240, 7.9.2013, p. 27.
[22] Decizia (UE) 2017/126 a Comisiei, JO L 19, 25.1.2017, p. 93.

adoptat lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada de comercializare următoare[23], care va fi valabilă pe tot parcursul fazei 4.

Pentru a reflecta progresele înregistrate în domeniul tehnologiei și al inovării, valorile de referință vor fi actualizate de două ori în faza 4, pe baza unor date reale. Instalațiile care au solicitat o alocare cu titlu gratuit pentru prima perioadă de alocare (2021-2025) au trebuit să prezinte autorităților competente datele solicitate până la 30 mai 2019. Aceste date vor fi utilizate de Comisie pentru a calcula alocarea aferentă fiecărei instalații și pentru a actualiza valorile de referință pentru perioada 2021-2025. Actul delegat referitor la revizuirea normelor privind alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030 a fost adoptat în decembrie 2018[24], iar activitatea de actualizare a valorilor de referință pentru perioada 2021-2025 a început (a se vedea apendicele 7 la anexă).

În faza 4, alocările către instalații individuale vor fi ajustate în timp util pentru a reflecta creșterile și scăderile semnificative ale producției. Pentru a preveni manipularea sistemului de ajustare a alocării și utilizarea abuzivă a acestuia și pentru a evita orice sarcină administrativă inutilă, Comisia va adopta un act de punere în aplicare care să definească noi modalități de ajustare (a se vedea apendicele 7 la anexă).

[23] Decizia delegată (UE) 2019/708 a Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=RO.

[24] Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:059:FULL&from=RO.

3.1.2.2. Programul NER 300 și Fondul pentru inovare

NER 300 este un program de finanțare la scară largă pentru proiecte demonstrative inovatoare din domeniul energiei cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul programului vizează demonstrarea, la scară comercială în cadrul UE, a tehnologiilor de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu și a tehnologiilor inovatoare în domeniul surselor regenerabile de energie (SRE). NER 300 a fost finanțat prin monetizarea a 300 de milioane de certificate de emisii din rezerva pentru instalațiile nou-intrate. Fondurile au fost atribuite proiectelor selectate în cadrul a două runde de cereri de propuneri, în decembrie 2012 și în iulie 2014.

Fondul pentru inovare este unul dintre cele două mecanisme care vizează reducerea emisiilor de dioxid de carbon, care au fost instituite pentru faza 4 de Directiva EU ETS revizuită. Fondul va sprijini, pe o bază concurențială, proiecte care vizează demonstrarea, pentru prima dată, a viabilității economice și comerciale a tehnologiilor inovatoare și a inovațiilor radicale în sectoarele care intră sub incidența EU ETS, inclusiv sursele regenerabile de energie, industriile energointensive, captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CUC) și stocarea energiei. Fondul va fi finanțat prin licitarea a cel puțin 450 de milioane de certificate și din eventualul buget nevărsat din cadrul programului NER 300. O primă cerere de propuneri este în curs de pregătire pentru 2020.

Ca urmare a celor două cereri de propuneri din cadrul NER 300, au fost selectate în total 38 de proiecte SRE și un proiect CSC, în 20 de state membre ale UE, suma alocată acestora fiind de 2,1 miliarde EUR. Dintre acestea, 7 sunt operaționale: proiectele de bioenergie BEST din Italia și Verbiostraw din Germania, proiectele de parcuri eoliene terestre Windpark Blaiken din Suedia și Windpark Handalm din Austria, proiectele de parcuri eoliene în larg Veja Mate și Norsee One din Germania, precum și proiectul de rețea inteligentă Puglia Active Network din Italia.

Se estimează că cinci proiecte din cadrul primei cereri de propuneri vor deveni operaționale până la sfârșitul anului 2019, în timp ce 4 proiecte din cadrul celei de a doua cereri de propuneri sunt în curs de elaborare, urmând să devină operaționale până la 30 iunie 2021. Având în vedere contextul economic și de politică dificil de la instituirea programului NER 300, 19 proiecte nu au putut obține suficient sprijin financiar suplimentar și au fost retrase, eliberându-se în total 1 358 de miliarde EUR. Alte patru proiecte se află în diferite stadii de dezvoltare.

Decizia privind NER 300[25] modificată a permis reinvestirea fondurilor eliberate din proiectele anulate în cadrul primei cereri de propuneri (până în prezent, 623 de milioane EUR) în cadrul instrumentelor financiare existente – proiectele demonstrative din domeniul energiei (PDE) din cadrul InnovFin și instrumentul de datorie din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei, ambele gestionate de Banca Europeană de Investiții. Acest

[25] Decizia (UE) 2017/2172 a Comisiei din 20 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei 2010/670/UE în ceea ce privește utilizarea veniturilor nevărsate din prima rundă de cereri de propuneri.

lucru va permite maximizarea beneficiilor programului NER 300 și mobilizarea de investiții private suplimentare în inovarea pentru emisii scăzute de dioxid de carbon.

Până în prezent, în cadrul PDE InnovFin au fost selectate 3 proiecte care vor beneficia de fondurile necheltuite din NER 300, sprijinul ridicându-se la aproximativ 73 de milioane EUR (a se vedea apendicele 9 la anexă).

Fondurile eliberate din proiectele anulate în cadrul celei de a doua cereri de propuneri (până în prezent, 735,5 milioane EUR) se vor adăuga la resursele destinate Fondului pentru inovare.

Tabelul 3: Proiecte NER 300 selectate în cadrul primei și al celei de a doua cereri de propuneri[26]

	Prima cerere de propuneri	**A doua cerere de propuneri**
Proiecte în curs de elaborare	6	7
Proiecte în derulare	6	1
Proiecte retrase	8	11
Total	*20*	*19*

În faza 4, este probabil ca valoarea totală a resurselor disponibile pentru demonstrarea tehnologiilor inovatoare și a inovațiilor radicale în cadrul Fondului pentru inovare să depășească semnificativ cele 2,1 miliarde EUR alocate NER 300[27]. În februarie 2019, s-a adoptat Regulamentul delegat[28] privind funcționarea Fondului pentru inovare. De sprijinul acordat din fond vor putea să beneficieze proiecte din toate statele membre, inclusiv proiectele mici.

Pentru a face mai bine cunoscut Fondul pentru inovare, în 2019 și în prima jumătate a anului 2020, Comisia se va implica în mod activ în activități de comunicare cu industria și cu statele membre, în vederea analizării, în cazul fiecărui sector, a aspectelor esențiale privind punerea în aplicare a selecției proiectelor. Prima cerere de propuneri din cadrul Fondului pentru inovare este planificată pentru 2020, fiind urmată de cereri de propuneri regulate până în 2030.

[26] În conformitate cu Decizia 2010/670/UE a Comisiei, pentru proiectele selectate în cadrul primei cereri de propuneri trebuia să se ia o decizie finală de investiție până la sfârșitul anului 2016, iar pentru proiectele selectate în cadrul celei de a doua cereri de propuneri, această decizie trebuia să fie luată până la sfârșitul lunii iunie 2018.

[27] Valoarea celor 450 de milioane de certificate disponibile pentru fond va depinde de prețul carbonului. La un preț mediu de 25 EUR/certificat, resursele pentru fond s-ar ridica la 11,3 miliarde EUR.

[28] Regulamentul delegat (UE) 2019/856 al Comisiei din 26 februarie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru inovare, JO L 140, 28.5.2019, p. 6-17.

3.1.2.3. Compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon

În plus față de alocarea cu titlu gratuit pentru acoperirea costurilor directe ale emisiilor de carbon, statele membre ale UE pot acorda ajutoare de stat pentru a compensa costurile indirecte ale emisiilor de carbon suportate de anumite industrii energointensive, și anume costurile care rezultă din creșterea prețurilor energiei electrice ca urmare a faptului că producătorii de energie electrică trec costurile de achiziționare a certificatelor de emisii în contul consumatorilor.

Pentru a asigura aplicarea armonizată a compensării costurilor indirecte ale emisiilor de carbon în statele membre și pentru a reduce la minimum denaturările concurenței pe piața internă, Comisia a adoptat Orientările privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS*, care sunt valabile până la sfârșitul anului 2020. Orientările stabilesc, printre altele, sectoarele eligibile și sumele maxime pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon.

Directiva ETS revizuită permite statelor membre să furnizeze în continuare, în faza 4, o compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon și completează această compensare cu dispoziții consolidate în materie de transparență și de raportare. În acest context, Comisia a inițiat o revizuire a Orientărilor privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS pentru următoarea perioadă de comercializare (a se vedea apendicele 7 la anexă). În cadrul acestui proces, Comisia, pe baza consultărilor desfășurate la începutul anului 2019 cu părțile interesate și cu statele membre, va revizui atât lista sectoarelor eligibile, cât și factorii pe baza cărora se stabilesc cuantumurile maxime ale ajutoarelor.

** Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

Până în prezent, Comisia a aprobat 13[29] scheme de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon în 12 state membre. În 2018, s-au plătit pentru prima dată compensații în cadrul schemei din Valonia și al celei din Luxemburg. Guvernul spaniol a notificat Comisiei revizuirea schemei sale, în vederea majorării bugetului acesteia. În 2019, Polonia a informat Comisia cu privire la un proiect de măsură și a primit autorizația de a institui o schemă de ajutoare de stat, care va începe să plătească, în 2020, compensații pentru costurile indirecte suportate în 2019.

Directiva EU ETS prevede că, în termen de trei luni de la încheierea fiecărui an, statele membre care au instituit o schemă de compensare a costurilor indirecte trebuie să pună la dispoziția publicului, într-un format ușor accesibil, cuantumul total al compensației prevăzute și o defalcare pe sectoare și subsectoare beneficiare.

[29] În plus, s-au adoptat modificări ale schemelor din Franța și Spania.

În tabelul 4 este prezentat un rezumat al datelor publicate de statele membre privind compensațiile plătite în 2018.

Tabelul 4: Compensațiile plătite în 2018 de statele membre pentru costurile indirecte ale emisiilor de carbon[30]

Stat membru	Durata schemei	Compensațiile plătite în 2018 pentru costurile indirecte suportate în 2017 (în milioane EUR)	Numărul de beneficiari (instalații)	Veniturile obținute din licitații în 2017 (excluzând certificatele pentru sectorul aviației, în milioane EUR)	Procentul veniturilor obținute din licitații cheltuite cu compensarea costurilor indirecte
UK	2013-2020	22,36[31]	60[32]	1607[33]	3,7 %
DE	2013-2020	202	891	1141,7	17,6 %
BE (FL)	2013-2020	31,7	106	143,5	27,3 %
BE (WL)	2017-2020	7,5	30		
NL	2013-2020	36,9	96	189	19,5 %
EL	2013-2020	16,8	50	196,6	8,5 %
LT	2014-2020	0,24	1	31,4	0,8 %
SK	2014-2020	10	7	87	11,4 %
FR	2015-2020	98,7	296	309,8	31,8 %
FI	2016-2020	26,7	58	94,6	28,2 %
ES	2013-2015	6	151	488,8	12,2 %
LU	2018-2020	3,4	2	6,8	50 %

Cuantumul total al compensațiilor plătite în 2018 de cele 11 state membre[34] pentru costurile indirecte s-a ridicat la aproximativ 462 de milioane EUR, reprezentând aproape 11 % din veniturile pe care aceste state membre le-au obținut din licitații. Statele membre în care se aplică scheme de compensare reprezintă împreună aproximativ 70 % din PIB-ul UE. Principalii beneficiari ai compensațiilor au fost sectoarele chimiei, metalelor neferoase, fierului și oțelului.

[30] Informațiile cu privire la compensațiile plătite și la numărul de beneficiari se bazează pe obligația de raportare prevăzută la articolul 10a alineatul (6) din Directiva (UE) 2018/410.
[31] 19,7 milioane GBP (pentru costurile indirecte suportate în 2018), pe baza unui curs de schimb valutar GBP/EUR de 1,1355.
[32] Regatul Unit nu a raportat instalații, ci întreprinderi.
[33] A se ține seama de faptul că Regatul Unit a cheltuit sprijinul pe 2019 pentru costurile indirecte suportate în 2018. De aceea, pentru Regatul Unit sunt menționate veniturile obținute din licitații în 2018.
[34] Polonia nu este inclusă aici, deoarece va începe să plătească în 2020 compensații pentru costurile indirecte suportate în 2019.

Una dintre dispozițiile în materie de transparență ale Directivei EU ETS revizuite prevede că statele membre care au cheltuit peste 25 % din veniturile obținute din licitații pentru a compensa costurile indirecte în orice an trebuie să publice un raport care să prezinte motivele pentru care a fost depășit acest cuantum. Pe baza veniturilor obținute din licitații pentru anul calendaristic 2017, patru țări au depășit pragul de 25 % în 2018[35].

3.1.2.4. Licitarea certificatelor

În faza 3, licitarea este modalitatea standard de alocare a certificatelor. Licitațiile primare fac obiectul Regulamentului privind licitarea*, care stabilește normele aplicabile în materie de calendar, administrare și alte aspecte ale desfășurării licitațiilor, pentru a se asigura un proces deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu.

* Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, JO L 302, 18.11.2010, p. 1.

În 2018, Regulamentul privind licitarea a fost modificat[36], pentru ca European Energy Exchange (EEX) să fie desemnată din nou ca platformă de licitație separată a Germaniei și pentru a permite monetizarea unui prim lot de 50 de milioane de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței în vederea finanțării Fondului pentru inovare în 2020.

O altă modificare a Regulamentului privind licitarea a fost adoptată de Comisie în august 2019, cu scopul de a institui cadrul pentru licitarea certificatelor și gestionarea proiectelor Fondului pentru inovare și Fondului pentru modernizare în faza 4. Modificarea reflectă, de asemenea, clasificarea certificatelor EU ETS ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID2).

În conformitate cu măsurile de salvgardare adoptate pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS (a se vedea capitolul 2.2), restituirea certificatelor emise de Regatul Unit pentru 2018 a fost acceptată, dar în 2019 nu s-au licitat certificate în numele Regatului Unit.

Licitațiile din 2018 au avut loc prin intermediul următoarelor platforme de licitație:

- EEX, care licitează ca platformă comună de licitație pentru 25 de state membre care participă la o procedură comună de achiziții și pentru Polonia, care a optat să nu participe la procedura comună de achiziții, dar care nu și-a desemnat o platformă de licitație separată. Începând cu 5 septembrie 2016, EEX este a doua platformă comună de licitație, fiind desemnată în acest scop la 13 iulie 2016;
- EEX, care licitează pentru Germania ca platformă de licitație separată;

[35] Motivul pentru compararea plăților efectuate în 2018 cu veniturile obținute din licitații în 2017 este acela că plățile din 2018 constituie, în general, compensații ale costurilor indirecte suportate de consumatori în anul calendaristic 2017.

[36] Regulamentul delegat (UE) 2019/7 al Comisiei din 30 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 în ceea ce privește scoaterea la licitație a 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței pentru fondul pentru inovare și includerea pe listă a unei platforme de licitație care urmează să fie desemnată de Germania, JO L 2, 4.1.2019, p. 1-5.

- ICE, care licitează pentru Regatul Unit ca platformă de licitație separată.

Islanda, Liechtenstein și Norvegia au început să liciteze certificate în iunie 2019, după ce Acordul privind SEE a fost modificat pentru ca acestea să poată participa la acordul de achiziție comună pentru platforma comună de licitație. În acord cu cele trei țări, volumele licitate aferente perioadei 2013-2018 au fost distribuite în 2019 și 2020, pentru a se asigura o ofertă de certificate stabilă și predictibilă pe piață și a se evita eventualele efecte negative pe piața carbonului cauzate de această ofertă suplimentară. Calendarele revizuite de licitații pentru 2019 și 2020 includ, astfel, o parte din volumele anterioare care nu au fost licitate.

În 2018, EEX, licitând în numele a 27 de state membre, a licitat 89 % din volumul total licitat, în timp ce ICE a licitat în numele Regatului Unit 11 % din volumul total. Până la 30 iunie 2019, s-au desfășurat peste 1 480 de licitații.

Tabelul 5 prezintă volumele de certificate[37] licitate de EEX și de ICE până la 30 iunie 2019, inclusiv în cadrul licitațiilor timpurii[38] pentru certificate generale.

Tabelul 5: Volumul total al certificatelor din faza 3 licitate în perioada 2012-2019

An	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018	915 750 000	5 601 500
2019 (până la 30 iunie 2019)[39]	292 975 500	2 032 500

Sursă: EEX.

Cifrele pentru 2019 reflectă efectul intrării în vigoare, în ianuarie 2019, a rezervei pentru stabilitatea pieței, care a scăzut considerabil oferta de certificate scoase la licitație în 2019 (a se vedea capitolul 3.3). În general, licitațiile s-au desfășurat fără probleme, iar prețurile de închidere a licitațiilor au fost, în linii mari, în concordanță cu prețurile de pe piața secundară.

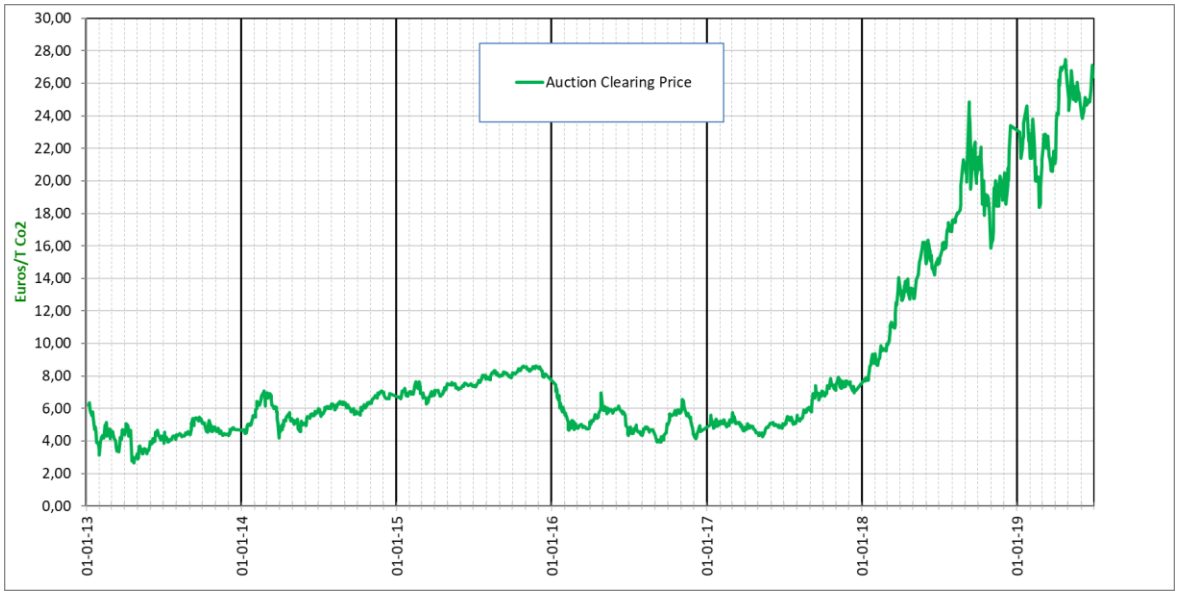
[37] Volumele de certificate generale au fost stabilite în conformitate cu Decizia nr. 1359/2013/UE. Volumele de certificate pentru sectorul aviației au fost stabilite în conformitate cu Decizia nr. 377/2013/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 421/2014.

[38] Licitațiile timpurii de certificate din faza 3 s-au desfășurat în 2012, având în vedere practica comercială larg răspândită în sectorul energiei electrice, care constă în vânzarea energiei electrice pe bază de contracte la termen de tip *forward* și în achiziționarea mijloacelor de producție necesare (inclusiv a certificatelor) la momentul comercializării producției.

[39] Nu sunt incluse datele pentru 2019 din Regatul Unit, ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE (a se vedea capitolul 2.2).

În perioada ianuarie 2018-iunie 2019 s-au anulat cinci licitații, fie pentru că nu s-a atins prețul rezervat, fie pentru că volumul total al unei oferte a fost mai mic decât volumul licitat. Împreună cu acestea cinci, de la sfârșitul anului 2012 s-au anulat în total 12 licitații, din cele peste 1 480 de licitații desfășurate. În figura 1, sunt prezentate prețurile de închidere a licitațiilor din 2013 până la 30 iunie 2019:

Figura 1: Prețul de închidere pentru licitațiile cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2019

Sursă: EEX.

____ Prețuri de închidere a licitațiilor

Apendicele 2 prezintă numărul de participanți la licitațiile de certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2019. Platformele de licitație publică în timp util rezultatele detaliate ale fiecărei licitații pe site-uri web specifice. Informații suplimentare referitoare la desfășurarea licitațiilor, inclusiv la participare, gradele de acoperire și prețuri, pot fi găsite în rapoartele statelor membre publicate pe site-ul web al Comisiei[40].

Veniturile totale pe care statele membre le-au obținut din licitații între 2012 și 30 iunie 2019 au fost de peste 42 de miliarde EUR (a se vedea tabelul 2.1 din apendicele 2). Doar în 2018, veniturile totale obținute s-au ridicat la 14 miliarde EUR. Directiva EU ETS prevede că cel puțin 50 % din veniturile obținute din licitații, inclusiv toate veniturile obținute din certificate distribuite în scopuri de solidaritate și de creștere, trebuie să fie utilizate de statele membre în cadrul unor acțiuni legate de climă și de energie. Potrivit informațiilor prezentate Comisiei, statele membre au cheltuit sau au planificat să cheltuiască în 2018 aproximativ 70 % din aceste venituri în scopuri specificate legate de climă și de energie. În perioada 2013-2018, în astfel de scopuri s-au cheltuit 80 % din veniturile obținute din licitații.

[40] https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning_ro

3.1.2.5. Derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură

Articolul 10c din Directiva EU ETS prevede o derogare de la regula generală privind licitarea pentru a sprijini investițiile în modernizarea sectorului energiei electrice în anumite state membre ale UE cu venituri reduse. Opt din zece state membre eligibile* recurg la această derogare în faza 3 și alocă producătorilor de energie electrică un anumit număr de certificate cu titlu gratuit, cu condiția ca aceștia să efectueze investiții corespunzătoare.

Certificatele alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c se deduc din volumul de certificate pe care respectivul stat membru l-ar licita în caz contrar. În funcție de normele naționale de punere în aplicare a derogării, producătorii de energie electrică pot să beneficieze de certificate cu titlu gratuit cu o valoare echivalentă investițiilor pe care le realizează din planurile lor naționale de investiții sau cu o valoare echivalentă plăților efectuate către un fond național prin intermediul căruia sunt finanțate astfel de investiții. Întrucât alocarea cu titlu gratuit a certificatelor pentru producătorii de energie electrică, în temeiul articolului 10c din Directiva privind ETS, ar implica, în principiu, un ajutor de stat, schemele naționale de punere în aplicare a derogării prevăzute la articolul 10c au fost autorizate în temeiul normelor privind ajutoarele de stat și trebuie să respecte cerințele orientărilor privind ajutoarele de stat.**

În faza 4, se va putea recurge în continuare la alocarea tranzitorie cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c, însă aceasta va fi însoțită de dispoziții consolidate în materie de transparență și de posibilitatea oferită statelor membre eligibile de a utiliza integral sau parțial alocarea de care beneficiază în temeiul articolului 10c pentru a sprijini investiții în cadrul Fondului pentru modernizare. Pe baza informațiilor transmise Comisiei de către statele membre, se va recurge într-o foarte mică măsură la derogarea prevăzută la articolul 10c în următoarea perioadă de comercializare. Șapte din cele zece state membre eligibile, inclusiv Polonia și Republica Cehă, care au înregistrat cele mai mari volume de alocări tranzitorii cu titlu gratuit în faza 3, au ales să nu mai recurgă la derogare.

* Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia și România sunt eligibile pentru derogare. Malta și Letonia au decis să nu recurgă la derogare în faza 3.

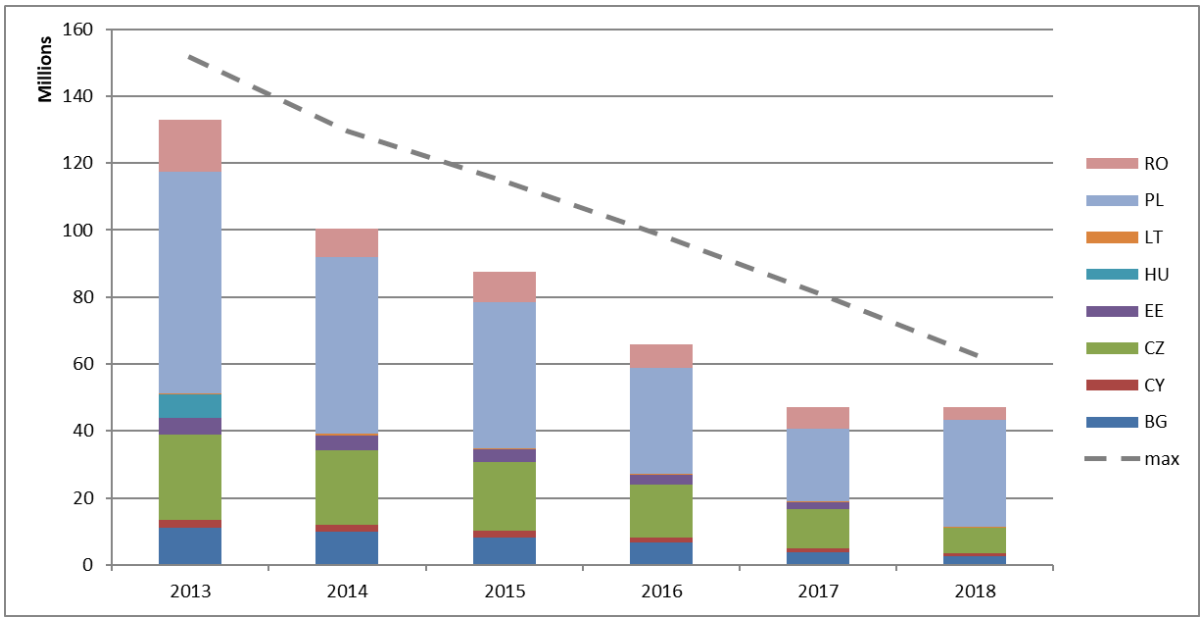
** Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

Valoarea totală a sprijinului pentru investiții raportat pentru perioada 2009-2018 se ridică la aproximativ 12,4 miliarde EUR. Aproximativ 82 % din această sumă a fost alocată pentru reabilitarea și modernizarea infrastructurii, în timp ce restul investițiilor au fost realizate în domeniul tehnologiilor curate sau al diversificării ofertei.

Numărul de certificate alocate cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică în 2018 este prezentat în tabelul 1.1 din apendicele 1 la anexă, în timp ce numărul maxim de certificate pe an este prezentat în tabelul 1.2 din apendicele 1.

Certificatele nealocate pot fi licitate sau, în conformitate cu dispozițiile Directivei EU ETS revizuite, pot fi alocate în perioada 2021-2030 pentru investițiile prevăzute la articolul 10c și selectate prin licitație deschisă. În figura 2 este prezentat numărul de certificate alocate în perioada 2013-2018.

Figura 2: Certificate alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c

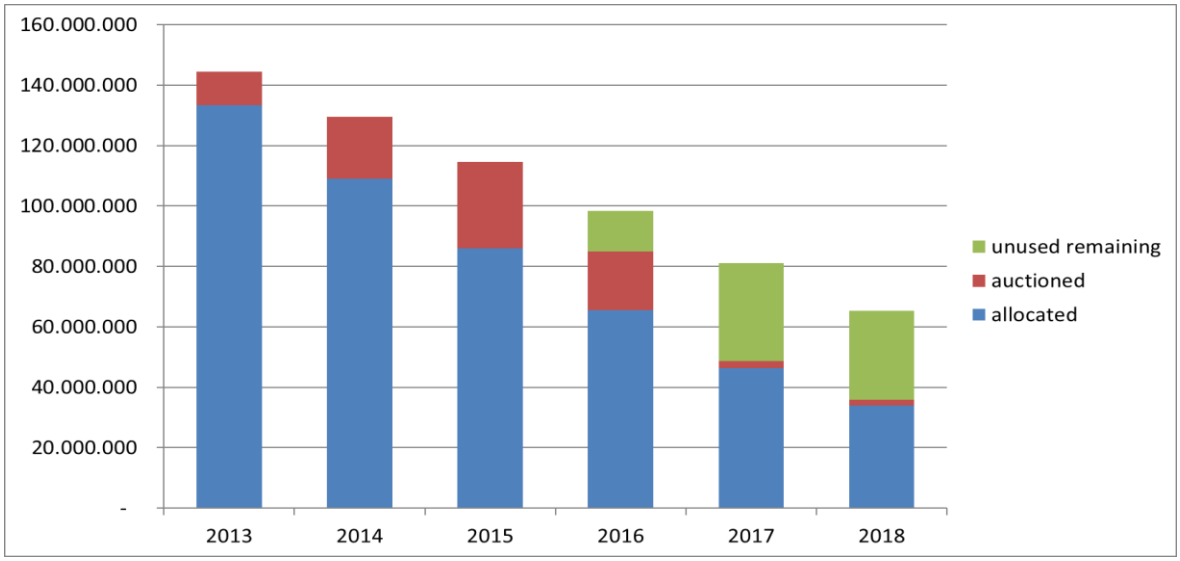

Sursă: DG CLIMA.

În decembrie 2018, Polonia a informat Comisia că, în 2019, intenționează să liciteze 55,8 milioane de certificate din certificatele sale nealocate emise în temeiul derogării prevăzute la articolul 10c. În plus, în mai 2019, Polonia a notificat Comisiei intenția sa de a adăuga 49,52 de milioane de certificate nealocate emise în temeiul articolului 10c la certificatele pe care le va licita în 2020.

Figura 3 arată în ce măsură certificatele emise în temeiul articolului 10c au fost alocate, au fost adăugate volumelor licitate sau nu au fost utilizate (nici alocate, nici adăugate volumelor licitate).

Figura 3: Distribuirea certificatelor (alocate, licitate, neutilizate)[41]

Sursă: DG CLIMA.

	Certificate alocate
	Certificate licitate
	Certificate neutilizate

În tabelul 6 este prezentat numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c care au fost licitate în perioada 2013-2018, precum și numărul de certificate neutilizate.

Tabelul 6: Tratamentul certificatelor neutilizate emise în temeiul articolului 10c în perioada 2013-2018[42]

Stat membru	Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c care au fost licitate (în milioane)	Numărul de certificate neutilizate (în milioane)
BG	**9,5**	**0,8**
CY	**0,0**	**0,0**
CZ	**0,3**	**0,1**
EE	**2,1**	**0,0**
LT	**1,1**	**0,1**
PL	**55,8**	**68,9**
RO	**15,4**	**2,8**
HU	**0**	**0,9**
Total	**84,2**	**73,5**

Sursă: DG CLIMA.

[41] Cifrele includ volumele care urmează să fie licitate, prevăzute în calendarul licitațiilor pentru 2019; prin urmare, sunt luate în considerare cele 55,8 milioane de certificate nealocate pe care Polonia a solicitat să le liciteze în 2019.
[42] Cifrele includ volumele care urmează să fie licitate, prevăzute în calendarul licitațiilor pentru 2019 (din anii de alocare 2013-2018).

Numărul de certificate nealocate care au fost licitate (sau a căror licitare este planificată) de statele membre în temeiul derogării prevăzute la articolul 10c pentru fiecare an din faza 3 este prezentat în tabelul 1.3 din apendicele 1 la anexă.

3.1.3. Creditele internaționale

Participanții la EU ETS pot utiliza în continuare credite internaționale care rezultă din proiecte realizate în cadrul mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM) al Protocolului de la Kyoto și al implementării în comun (JI), pentru a-și îndeplini o parte din obligațiile care le revin în temeiul EU ETS până în 2020*, sub rezerva unor restricții calitative și cantitative. Aceste credite sunt instrumente financiare care reprezintă o tonă de CO_2 eliminată sau redusă din atmosferă, ca urmare a unui proiect de reducere a emisiilor. În faza 3, creditele nu mai sunt restituite în mod direct, ci pot fi preschimbate în certificate în orice moment pe parcursul anului calendaristic.

În conformitate cu Directiva EU ETS revizuită, creditele internaționale nu vor mai fi utilizate pentru asigurarea conformității cu EU ETS în următoarea perioadă de comercializare.

* Proiectele din cadrul CDM și JI generează credite de carbon prevăzute în Protocolul de la Kyoto: reduceri de emisii certificate (CER) și, respectiv, unități de reducere a emisiilor (ERU).

Cu toate că volumul exact al creditelor internaționale care pot fi utilizate în fazele 2 și 3 (2008-2020) va depinde parțial de viitorul volum de emisii verificate, analiștii de piață estimează că acesta va fi de aproximativ 1,6 miliarde de credite. La sfârșitul lunii iunie 2019, numărul total de credite internaționale utilizate sau care au făcut obiectul schimburilor era de aproximativ 1,51 miliarde EUR, ceea ce reprezintă peste 90 % din maximul autorizat estimat.

Pentru a avea o imagine generală completă asupra schimbului de credite internaționale, a se vedea apendicele 3 la anexă.

3.2. Cererea: certificate scoase din circulație

Pe baza informațiilor din registrul Uniunii, se estimează că, în 2018, emisiile generate de instalațiile care intră sub incidența EU ETS au scăzut cu 4,1 % comparativ cu 2017. Astfel cum se arată în tabelul 7, scăderea emisiilor s-a datorat, în principal, producției de energie electrică și de căldură, în timp ce emisiile din industrie au înregistrat doar o scădere ușoară.

Tabelul 7: Emisii verificate (în milioane de tone de CO_2 echivalent)[43]

An	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Emisii totale verificate	1 904	1 867	1 908	1 814	1 803	1 750	1 755	1 682
Variație în raport cu anul x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %	0,2 %	-4,1 %
Emisii verificate provenite din producția de energie electrică și de căldură	1 190	1 184	1 125	1 037	1 032	992	985	913
Variație în raport cu anul x-1		-0,5 %	-5,0 %	-7,8 %	-0,5 %	-3,8 %	-0,7 %	-7,3 %
Emisii verificate generate de instalațiile industriale	715	683	783	777	771	758	769	769
Variație în raport cu anul x-1		-4,5 %	14,7 %	-0,9 %	-0,7 %	-1,7 %	1,4 %	-0,1 %
Rata de creștere reală a PIB-ului în UE-28	1,8 %	-0,4 %	0,3 %	1,8 %	2,3 %	2,0 %	2,5 %	2,0 %

Sursă: EUTL, date referitoare la PIB astfel cum au fost raportate la adresa http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115 (accesată în iulie 2019). Emisiile verificate din activitățile de aviație sunt raportate separat, în capitolul 4.

În tabelul 5.1 din apendicele 5 la anexă sunt prezentate emisiile verificate în cadrul ETS, generate de instalații, defalcate pe tip de gaze cu efect de seră (CO_2, N_2O și PFC).

În 2018, s-au anulat voluntar 36 559 de certificate. Până la sfârșitul lunii iunie 2019, s-au înregistrat în total 345 893 de anulări voluntare de certificate.

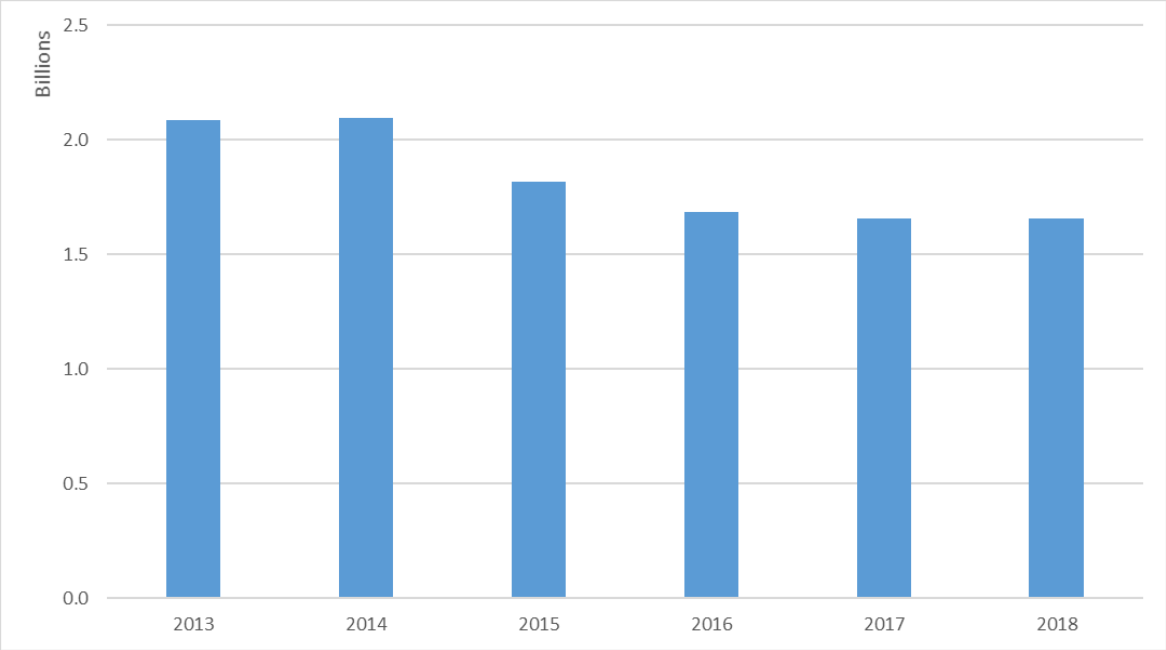
[43] Categoriile „producția de energie electrică și de căldură” și, respectiv, „instalații industriale” utilizate în tabelul 7 sunt în concordanță cu clasificarea NACE din faza 4, folosită pentru elaborarea listei privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru următoarea perioadă de comercializare.

3.3. Echilibrarea ofertei și a cererii

La începutul fazei 3, în 2013, EU ETS se caracteriza printr-un puternic dezechilibru structural între oferta și cererea de certificate, cu un excedent de 2,1 miliarde de certificate. Excedentul a scăzut pe parcursul actualei perioade de comercializare, rămânând stabil în 2014 și scăzând semnificativ la 1,78 miliarde de certificate în 2015, la 1,69 miliarde de certificate în 2016 și la 1,65 miliarde de certificate în 2017. În 2018, excedentul s-a menținut la 1,65 miliarde de certificate.

Figura 4 prezintă evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului până la sfârșitul anului 2018.

Figura 4: Evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului în perioada 2013-2018

Sursă: DG CLIMA.

Pentru a combate dezechilibrul structural dintre oferta și cererea de certificate și pentru a spori flexibilitatea ofertei de certificate de emisii scoase la licitație în 2015[44], s-a constituit o rezervă pentru stabilitatea pieței (MSR). În contextul revizuirii EU ETS[45], s-au adus modificări importante funcționării MSR, astfel cum se arată în caseta de mai jos. MSR a devenit operațională la începutul anului 2019.

[44] Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE, JO L 264, 9.10.2015, p. 1.

[45] Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814, JO L 76, 19.3.2018, p. 3; disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1572526404232&uri=CELEX:32018L0410

O noțiune-cheie pentru funcționarea MSR este numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA). Se vor adăuga certificate la rezervă dacă NTCA depășește un prag superior prestabilit (833 de milioane de certificate) și se vor scoate certificate din rezervă dacă NTCA se situează sub un prag inferior prestabilit (sub 400 de milioane de certificate)*. Prin urmare, MSR scoate din circulație sau introduce în circulație certificate dacă indicatorul NTCA se situează în afara unui interval prestabilit. Certificatele reportate din perioada 2014-2016**, precum și așa-numitele certificate nealocate*** vor fi, de asemenea, introduse în rezervă.

Numărul total de certificate aflate în circulație, care este relevant pentru a stabili numărul de certificate adăugate la MSR și numărul de certificate retrase din MSR, se calculează cu ajutorul următoarei formule:

NTCA = ofertă – (cerere + certificate din MSR)

Componentele ofertei și ale cererii utilizate în formulă sunt descrise în detaliu în tabelul 4.1 din apendicele 4 la anexă.

Directiva EU ETS revizuită aduce două modificări semnificative funcționării MSR. În primul rând, se dublează procentul NTCA care urmează să fie introdus în rezervă în perioada 2019-2023, acesta crescând de la 12 % la 24 %. Această dublare accelerează în mod semnificativ ritmul de reducere a excedentului. În al doilea rând, începând din 2023, certificatele deținute în MSR care depășesc volumul licitațiilor din anul precedent nu vor mai fi valabile.

* Sau în cazul în care se adoptă măsuri în temeiul articolului 29a din Directiva EU ETS.

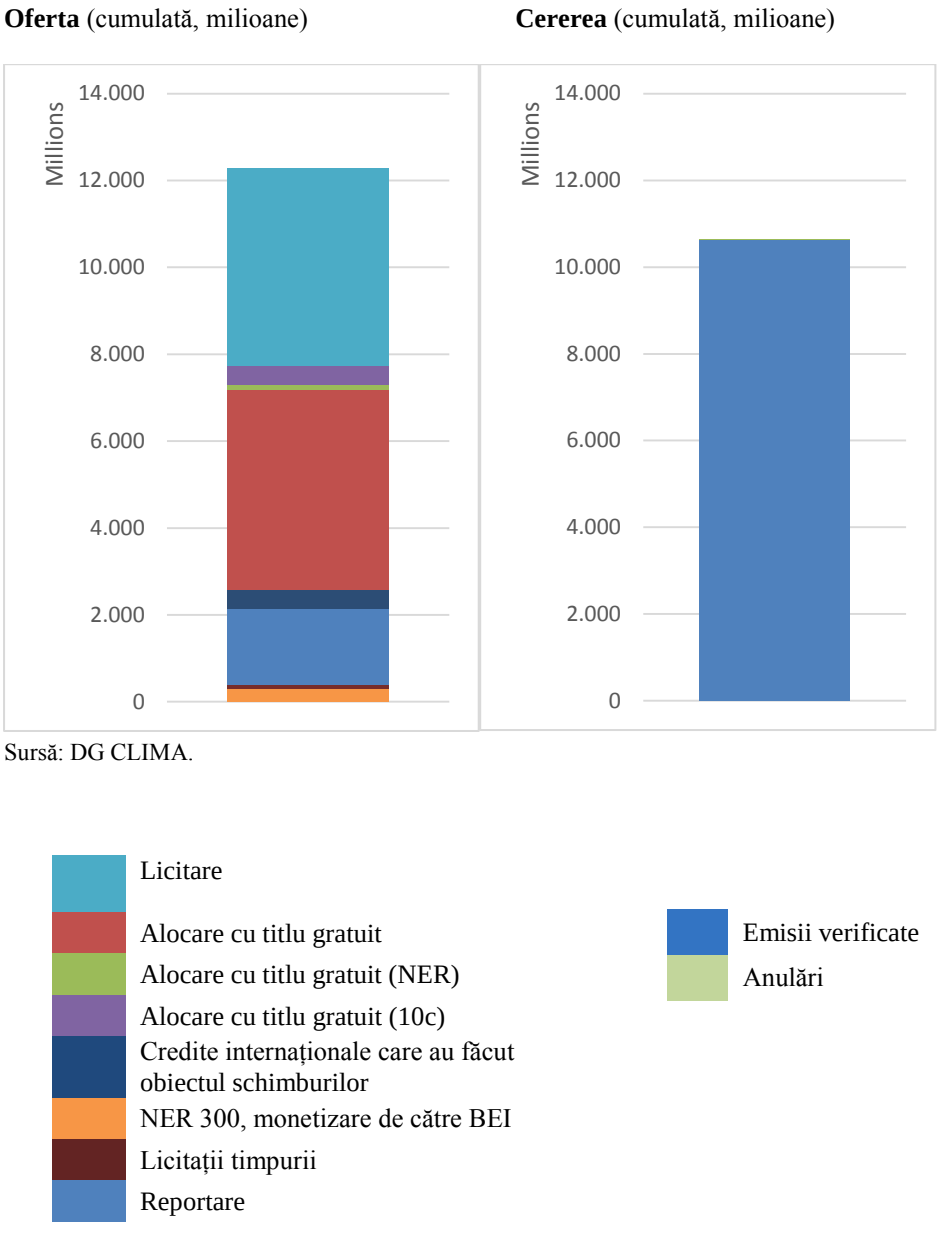
** Decizia nr. 1359/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2003/87/CE prin clarificarea dispozițiilor privind calendarul licitațiilor de cote de emisie de gaze cu efect de seră, JO L 343, 19.12.2013, p. 1.

*** Certificatele nealocate sunt certificate care nu sunt alocate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva EU ETS, adică certificatele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate, precum și cele rezultate din aplicarea articolului 10a alineatele (19) și (20), și anume certificatele prevăzute pentru alocarea cu titlu gratuit pentru instalații, dar care au rămas nealocate ca urmare a încetării (parțiale) a activității sau a reducerilor semnificative ale capacității. Nu se preconizează includerea în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814, a certificatelor „nealocate” *de facto* care rezultă din aplicarea factorului relevant de relocare a emisiilor de carbon în cazul sectoarelor care nu sunt prevăzute în lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în perioada curentă, și nici a oricăror certificate care nu sunt alocate în temeiul articolului 10c din Directiva privind ETS. Prin urmare, aceste certificate nu sunt luate în considerare [a se vedea p. 225 din evaluarea impactului care însoțește propunerea de revizuire a Directivei EU ETS, SWD(2015) 135 final] în faza 4.

Raportul privind piața carbonului permite consolidarea cifrelor privind oferta și cererea care sunt publicate în conformitate cu calendarul obligațiilor de raportare care decurg din Directiva EU ETS și cu dispozițiile de punere în aplicare a acesteia.

Figura 5 prezintă structura ofertei și a cererii în 2018. Datele relevante au fost, de asemenea, publicate în cadrul celei de a treia comunicări privind numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) în scopul funcționării MSR[46].

Figura 5: Structura ofertei și a cererii cumulate până la sfârșitul anului 2018

Sursă: DG CLIMA.

În cadrul procesului de pregătire a activării MSR în 2019, Comisia a publicat cu regularitate, începând cu jumătatea lunii mai 2017[47], NTCA pentru anul precedent. NTCA a fost publicat

[46] C(2019) 3288 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516(01)&rid=2
[47] C(2017) 3228 final; https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0513(01)&qid=1524753097141&from=RO

pentru a treia oară în luna mai 2019, ridicându-se la 1 654 909 824 de certificate[48]. Ca urmare a publicării datelor în 2019, se introduc în continuare certificate în MSR, reducându-se astfel volumele licitate în 2019 și 2020.

Astfel, pe baza NTCA din 2017 și 2018 și a legislației revizuite, volumele licitate în 2019 s-au redus cu circa 40 % (aproape 397 de milioane de certificate). Volumele licitate în 2020 se vor reduce, de asemenea, în mod corespunzător.[49] În consecință, în 2019 se vor licita cu aproximativ 30 %[50] mai puține certificate[51] decât în 2018. Apendicele 8 furnizează informații cu privire la contribuția fiecărui stat membru la MSR pentru întreg anul 2019, precum și pentru perioada ianuarie-august 2020.

4. SECTORUL AVIAȚIEI

Sectorul aviației face parte din EU ETS din 2012. Legislația inițială viza toate zborurile din interiorul și din afara Spațiului Economic European (SEE). Cu toate acestea, UE a limitat obligațiile pentru perioada 2012-2016 la zborurile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a unei măsuri la nivel mondial în vederea reducerii emisiilor din sectorul aviației.

În octombrie 2016, Adunarea OACI a convenit asupra unei rezoluții privind Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA). CORSIA este concepută ca o schemă de compensare a emisiilor de carbon, având ca obiectiv stabilizarea emisiilor generate de aviația internațională la nivelurile din 2020. În perspectiva acestui rezultat, Directiva EU ETS a fost modificată în 2017, pentru a se prelungi limitarea la zborurile din interiorul SEE până la 31 decembrie 2023. Ulterior, în absența unei revizuiri, s-ar reveni la domeniul de aplicare integral inițial.

Directiva EU ETS revizuită prevede obligația Comisiei Europene de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind modalitățile de transpunere a CORSIA în dreptul UE, printr-o revizuire a directivei. De asemenea, directiva menționată prevede ca, începând din 2021, sectorului aviației să i se aplice un factor linear de reducere.

În 2018, certificatele s-au emis luând în considerare limitarea domeniului de aplicare la zborurile din interiorul SEE. S-au alocat cu titlu gratuit puțin peste 32,3 milioane de certificate. În această cifră sunt incluse atât certificatele alocate cu titlu gratuit (puțin peste 31,2 milioane de certificate) operatorilor tradiționali, cât și aproape 1,1 milioane de certificate alocate din rezerva specială operatorilor nou-intrați și operatorilor cu o creștere rapidă.

[48] C(2019) 3288 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516(01)&rid=2

[49] Volumul care urmează să fie adăugat la MSR în perioada 1 ianuarie-31 august 2020 a fost stabilit pe baza publicării indicatorului de excedent în 2019 și s-a ridicat la aproape 265 de milioane de certificate. Restul volumelor care urmează să fie adăugate la MSR în 2020 se va stabili pe baza publicării indicatorului de excedent în 2020.

[50] Ținând seama de faptul că volumele licitate efective depind și de alți factori, cum ar fi licitarea certificatelor rămase în urma aplicării derogării prevăzute la articolul 10c și participarea statelor SEE/AELS la EU ETS.

[51] Ținând seama de faptul că volumele licitate în perioada ianuarie-august 2019 au fost reduse deja de MSR, pe baza excedentului din 2017.

Alocările din această rezervă sunt dublate în perioada 2017-2020, deoarece se referă la întreaga perioadă 2013-2020. În 2018 s-au licitat aproximativ 5,6 milioane de certificate.

Emisiile verificate din sectorul aviației au continuat să crească, ajungând la 67 de milioane de tone de dioxid de carbon în 2018, ceea ce reprezintă o creștere cu 4 % comparativ cu 2017.

Tabelul 8 prezintă o sinteză a emisiilor verificate, a alocărilor cu titlu gratuit și a volumelor licitate pentru sectorul aviației de la începutul fazei 3.

Tabelul 8: Emisii verificate și alocări în sectorul aviației

An	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Emisii verificate (în milioane de tone de CO_2 echivalent)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,4	67,0	
Variația emisiilor verificate în raport cu anul x-1		+2,5 %	+4,1 %	+7,6 %	+4,7 %	+4 %	
Alocare cu titlu gratuit (UE-28 + statele AELS care fac parte din SEE)[52]	32,4	32,4	32,1	32,0	33,1	31,2	31,2[53]
Alocare cu titlu gratuit din rezerva specială pentru operatorii nou-intrați și operatorii cu o creștere rapidă	0	0	0	0	1,1	1,1	1,1
Volumele de certificate licitate	0	9,3	16,4	5,9	4,7	5,6	2,0[54]

Surse: EUTL, DG CLIMA, EEX.

În 2013 s-a adoptat decizia[55] de a limita obligațiile climatice numai la zborurile din interiorul SEE. Asigurarea conformității în sectorul aviației a fost amânată pentru 2012 și 2013. Astfel, volumele certificatelor reportate din 2012 au fost licitate în 2014, în timp ce pentru emisiile

[52] Aceste cifre nu iau în considerare toate cazurile în care operatorii de aeronave și-au încetat activitatea.

[53] Alocarea destinată Regatului Unit (4,31 milioane de certificate din totalul pentru 2019) a fost suspendată ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE (a se vedea capitolul 2.2).

[54] Până la sfârșitul lunii iunie 2019.

[55] Decizia nr. 377/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2013 privind derogarea temporară de la Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, text cu relevanță pentru SEE, JO L 113, 25.4.2013, p. 1.

din sectorul aviației din 2013 și 2014 s-a asigurat conformitatea în perioada ianuarie-aprilie 2015.

În iunie 2018, OACI a adoptat standardele și practicile recomandate privind CORSIA[56]. Acestea, împreună cu elementele de punere în aplicare, prezintă în detaliu funcționarea CORSIA. Nu s-au adoptat încă elemente de punere în aplicare importante, cum ar fi unitățile eligibile și cadrul pentru combustibilii alternativi. Cu toate că recunosc și sprijină adoptarea formală de către OACI a standardelor și a practicilor recomandate, UE și statele sale membre au urmat procedurile OACI pentru a notifica diferențele existente[57] între legislația relevantă a UE și CORSIA. Începând cu 1 ianuarie 2019, operatorii de aeronave au obligația de a monitoriza și de a raporta emisiile pe care le generează și în cadrul CORSIA. Cadrul de monitorizare, raportare și verificare (MRV) al EU ETS a fost revizuit, pentru a se introduce o cerință cu forță juridică obligatorie în acest scop (a se vedea capitolul 6.1). Această abordare integrată aplicată ambelor instrumente asigură reducerea la minimum a sarcinii administrative.

[56] https://www.icao.int/environmental-protection/CORSIA/Pages/SARPs-Annex-16-Volume-IV.aspx

[57] Decizia (UE) 2018/2027 a Consiliului din 29 noiembrie 2018 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Organizației Aviației Civile Internaționale în ceea ce privește prima ediție a Standardelor internaționale și a practicilor recomandate referitoare la protecția mediului – Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), JO L 325, 20.12.2018, p. 25-28.

5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

În temeiul Directivei revizuite privind piețele instrumentelor financiare* (MiFID2), certificatele de emisii sunt clasificate drept instrumente financiare începând cu 3 ianuarie 2018. Acest lucru înseamnă că normele aplicabile piețelor financiare tradiționale [cele care includ comercializarea de instrumente financiare derivate aferente emisiilor de dioxid de carbon pe platformele principale sau pe piețe extrabursiere (OTC)] se aplică și segmentului la vedere al pieței secundare a carbonului (tranzacții cu certificate de emisii pentru livrare imediată pe piața secundară). Astfel, acest segment este pus pe picior de egalitate cu piața instrumentelor financiare derivate în ceea ce privește transparența, protecția investitorilor și integritatea. Supravegherea pe piața primară face în continuare obiectul Regulamentului privind licitarea, cu excepția aspectelor legate de abuzul de piață.

În temeiul trimiterilor la definițiile instrumentelor financiare prevăzute în MiFID2, se aplică alte dispoziții ale legislației privind piața financiară. Acest lucru este valabil în special în cazul Regulamentului privind abuzul de piață (MAR)**, care reglementează tranzacțiile și alte operațiuni în materie de certificate de emisii, atât pe piața primară, cât și pe piața secundară. În mod similar, o trimitere la MiFID2 în Directiva privind combaterea spălării banilor*** va declanșa aplicarea obligatorie, de către operatorii de pe piața emisiilor de dioxid de carbon care dețin autorizații conform MiFID, a unor măsuri de precauție privind clientela lor de pe piața secundară la vedere a certificatelor de emisii. ****

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

** Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei.

*** Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

**** Măsurile de precauție sunt deja obligatorii pe piața primară și pe piața secundară pentru instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii.

Ca urmare a reformei EU ETS pentru faza 4, au revenit pe piață o serie de participanți, cum ar fi actori financiari și brokeri majori. Numărul de participanți eligibili să prezinte oferte pe platforma comună de licitație a crescut de la 73 (ianuarie 2018) la 79 (decembrie 2018). Marea majoritate a participanților au fost operatori (73 %), restul fiind firme de investiții și instituții de credit (19 %), precum și persoane scutite de îndeplinirea cerințelor prevăzute în MiFID (8 %).[58] În comparație, la sfârșitul anului 2012, când au început licitațiile, erau

[58] Toate datele provin din rapoartele privind platforma comună de licitație (CAP2), prezentate lunar Comisiei.

eligibili să prezinte oferte 42 de participanți, din care 67 % erau operatori, 26 % firme de investiții și instituții de credit și 7 % intermediari nefinanciari[59].

În temeiul normelor existente privind abuzul de piață, autoritățile naționale competente[60] sunt responsabile cu monitorizarea pieței, în ceea ce privește atât licitațiile, cât și piața secundară. La nivel european, acțiunile acestora sunt coordonate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), la fel ca în cazul altor instrumente financiare.

Autoritățile naționale competente au puterea de a impune măsuri de remediere sau sancțiuni atunci când decid că anumite comportamente pot conduce la abuz de piață. Pentru ca aceste autorități să își poată îndeplini sarcina de monitorizare a pieței, legislația privind piețele financiare stabilește o serie de cerințe de raportare și transparență aplicabile locurilor de tranzacționare și firmelor de investiții. În conformitate cu cerințele de raportare, locurile de tranzacționare și firmele de investiții au obligația de a comunica autorităților competente date detaliate privind tranzacțiile cu certificate de emisii sau instrumente derivate ale acestora, care se desfășoară în locurile de tranzacționare și pe piețele extrabursiere (OTC)[61]. Printre cerințele de raportare se numără și obligația locurilor de tranzacționare și a firmelor de investiții de a furniza autorităților competente date privind pozițiile certificatelor de emisii[62]. În conformitate cu cerințele de transparență, locurile de tranzacționare și firmele de investiții fac publice datele privind tranzacțiile[63] și datele săptămânale agregate privind pozițiile[64].

[59] În conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul privind licitarea.
[60] Lista autorităților naționale competente este disponibilă la adresa: https://ec.europa.eu/info/system/files/mar-2014-596-art-22-list_en.pdf
[61] În temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare (MiFIR), locurile de tranzacționare și firmele de investiții au obligația de a raporta autorităților competente date detaliate referitoare la tranzacțiile cu certificate și cu instrumente derivate ale acestora.
[62] Obligația de raportare a pozițiilor, prevăzută la articolului 58 din MiFID2, este menită să permită monitorizarea pozițiilor deținute de diferite categorii de persoane în ceea ce privește certificatele de emisii.
[63] Regimul de transparență pretranzacționare și posttranzacționare, prevăzut la articolele 8, 10 și 21 din MiFIR, este menit să asigure faptul că participanții la piață au la dispoziție informații mai fiabile și mai accesibile privind posibilitățile de tranzacționare și prețurile.
[64] Punerea la dispoziția publicului a rapoartelor săptămânale referitoare la poziții asigură transparența în ceea ce privește perspectiva asupra pieței pe care o pot avea anumite categorii de traderi.

5.1. Natura juridică a certificatelor de emisii și tratamentul fiscal al acestora

Natura juridică a certificatelor de emisii și tratamentul fiscal al acestora diferă de la o țară la alta, deoarece aceste două aspecte nu sunt definite în Directiva privind ETS. Fiecare țară are obligația ca, în fiecare an, în cadrul raportului prevăzut la articolul 21, să prezinte informații privind regimul național al naturii juridice a certificatelor și al tratamentului fiscal al acestora. În pofida lipsei de armonizare în acest domeniu, cadrul de reglementare actual oferă temeiul juridic necesar pentru o piață matură, transparentă și lichidă a carbonului, asigurând în același timp stabilitatea și integritatea pieței.

În urma recomandării Curții de Conturi Europene, Comisia a publicat, în iulie 2019, un studiu[65] privind natura juridică a certificatelor. Conform acestui studiu, realizat de un consultant independent, faptul că nu există o definiție a naturii juridice a certificatelor nu generează probleme de ordin practic. Concluzia studiului a fost aceea că o definiție armonizată nu ar oferi o securitate juridică sporită, și nici nu ar avea în mod necesar un impact asupra lichidității pieței carbonului. Cu toate că nu a recomandat nicio inițiativă legislativă, studiul a sugerat ca, în urma clasificării certificatelor ca instrumente financiare în temeiul MiFID2[66], să se ofere operatorilor informații, consultanță, precum și acțiuni de formare și de consolidare a capacităților.

În ceea ce privește tratamentul fiscal al certificatelor, trei țări au raportat că taxa pe valoarea adăugată (TVA) se aplică la emiterea certificatelor de emisii. În schimb, TVA se aplică tranzacțiilor cu certificate de emisii pe piața secundară în 27 de țări participante. Majoritatea țărilor au raportat că aplică mecanismul taxării inverse în cazul tranzacțiilor interne cu certificate de emisii. Derogarea privind taxarea inversă transferă răspunderea pentru plata TVA-ului aferent tranzacției de la vânzătorul unui bun sau serviciu la cumpărătorul acestuia și constituie o măsură de protecție eficace împotriva fraudei în domeniul TVA. În noiembrie 2018, s-a prelungit până la 30 iunie 2022 posibilitatea ca statele membre să recurgă la derogare[67]. Statele membre sunt încurajate să aplice în continuare mecanismul taxării inverse, pentru a oferi în continuare o protecție adecvată pieței carbonului.

[65] Studiul poate fi accesat la adresa: https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9d985256-a6a9-11e9-9d01-01aa75ed71a1/language-en

[66] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, JO L 173, 12.6.2014, p. 349. Disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1536584176375&uri=CELEX%3A02014L0065-20160701

[67] Directiva (UE) 2018/1695 a Consiliului din 6 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește perioada de aplicare a mecanismului opțional de taxare inversă în legătură cu livrările de anumite bunuri și prestările de anumite servicii care prezintă risc de fraudă și a mecanismului de reacție rapidă împotriva fraudei în domeniul TVA, JO L 282, 12.11.2018, p. 5-7.

6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR

Cerințele în materie de monitorizare, raportare, verificare și acreditare (MRVA) ale EU ETS sunt armonizate în Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)* și în Regulamentul privind acreditarea și verificarea (AVR)**.

Sistemul de monitorizare din cadrul EU ETS este conceput pe baza unei abordări modulare, care să ofere operatorilor un grad ridicat de flexibilitate, în vederea garantării eficienței din punctul de vedere al costurilor, asigurând totodată un grad ridicat de fiabilitate a datelor privind emisiile monitorizate. În acest scop, se pot folosi mai multe metode de monitorizare (bazate pe calcul sau pe măsurători, precum și, în mod excepțional, bazate pe abordări alternative). Pentru componentele instalațiilor, se pot utiliza mai multe metode. Pentru operatorii de aeronave, se pot utiliza numai abordări bazate pe calcul, consumul de combustibil fiind parametrul central care trebuie să fie stabilit pentru zborurile care intră sub incidența EU ETS. Obligația instalațiilor și a operatorilor de aeronave de a avea un plan de monitorizare aprobat de către autoritatea competentă pe baza MRR previne selecția arbitrară a metodelor de monitorizare și variațiile temporare.

Prin AVR pentru faza 3 și ulterior, s-a introdus o abordare armonizată la nivelul UE în ceea ce privește acreditarea verificatorilor. Verificatorii, care sunt persoane juridice sau entități juridice, trebuie să fie acreditați de un organism național de acreditare (ONA), pentru a putea efectua verificări în conformitate cu AVR. Acest sistem unitar de acreditare le permite verificatorilor să își desfășoare activitatea pe baza principiului recunoașterii reciproce în toate țările participante, beneficiind astfel pe deplin de avantajele pieței interne și contribuind la asigurarea unei disponibilități suficiente la nivel global.

* Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

** Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 1.

6.1. Evoluții generale

Experiența dobândită în ceea ce privește punerea în aplicare a MRR și a AVR a arătat că este necesar ca în continuare să se îmbunătățească, să se clarifice și să se simplifice normele pentru a promova în mai mare măsură armonizarea, pentru a reduce sarcina administrativă suportată de operatori și de țările participante și pentru a spori eficiența sistemului.

Începând cu luna februarie 2017, țările participante au fost consultate în scopul actualizării acestor două regulamente, pentru a se pregăti faza 4 a EU ETS, precum și pentru a se îmbunătăți și a se simplifica procedurile MRVA. Prima actualizare a fost efectuată în 2018. Pentru a avea un sistem de verificare care să colecteze datele privind alocările cu titlu gratuit

în 2019 și un sistem MRVA actualizat înainte de începerea colectării datelor pentru CORSIA (a se vedea capitolul 4), versiunile revizuite ale MRR[68] și AVR[69] au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019. În prezent se desfășoară alte activități și consultări, în vederea finalizării procesului de revizuire a MRVA cu suficient timp înainte de începerea fazei 4.

Eficiența sistemului de asigurare a conformității a fost îmbunătățită din momentul în care MRR a permis țărilor să impună obligativitatea raportării electronice. În 2019, 17 țări participante au raportat utilizarea de modele electronice sau de formate de fișiere specifice pentru planurile de monitorizare, pentru rapoartele privind emisiile, pentru rapoartele de verificare și/sau pentru rapoartele de îmbunătățire pe baza cerințelor minime stabilite de Comisie. 13 țări participante raportează că utilizează o anumită formă de sistem informatic automatizat pentru raportarea în cadrul EU ETS, o țară în plus față de anul trecut.

6.2. Monitorizarea aplicată

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019, cele mai multe instalații utilizează metoda bazată pe calcul[70]. Conform rapoartelor, doar 182 de instalații (1,7 %) din 23 de țări utilizează sisteme de măsurare continuă a emisiilor, cel mai frecvent în Germania, Franța și Republica Cehă. Deși numărul țărilor este același ca anul trecut, în ansamblu, s-au raportat încă trei instalații care utilizează această abordare.

Numai 11 țări au raportat utilizarea de metode alternative de către 38 de instalații, pentru aproximativ 2,6 milioane de tone de CO_2 echivalent (comparativ cu 3,4 milioane de tone de CO_2 echivalent în anul precedent). O instalație din Țările de Jos generează 31 % din totalul emisiilor raportate pentru metodologia alternativă.

Nivelurile minime obligatorii[71] prevăzute în MRR sunt respectate de marea majoritate a instalațiilor. Din rapoartele prezentate rezultă că doar 97 de instalații din categoria C (comparativ cu 106 anul trecut), reprezentând 13,4 %, nu au respectat, cel puțin în cazul unui parametru, obligația de a aplica nivelurile cele mai ridicate pentru fluxurile-sursă majore. Aceste abateri sunt permise numai în cazul în care operatorul demonstrează că aplicarea celui mai ridicat nivel nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau presupune costuri nerezonabile. De îndată ce aceste condiții nu se mai aplică, operatorul trebuie să își îmbunătățească în mod corespunzător sistemul de monitorizare. Conform rapoartelor prezentate, în 2013, 16 % din instalațiile din categoria C nu aplicau, într-un fel sau altul,

[68] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei, JO L 334, 31.12.2018, p. 1-93.

[69] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 334, 31.12.2018, p. 94-134.

[70] Principalul motiv este faptul că metodologia bazată pe măsurători necesită resurse considerabile și know-how pentru măsurarea continuă a concentrației de GES relevante, mulți operatori mai mici neavând aceste resurse și nedispunând de acest know-how.

[71] Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei impune tuturor operatorilor obligația de a îndeplini anumite niveluri minime, pentru sursele mai mari de emisii aplicându-se niveluri mai ridicate (necesitând o calitate mai fiabilă a datelor), în timp ce, din motive ce țin de eficiența din punctul de vedere al costurilor, pentru sursele mai mici de emisii se aplică cerințe mai puțin stricte.

nivelurile cele mai ridicate. Prin urmare, de la începutul fazei 3, se poate observa o îmbunătățire în ceea ce privește respectarea celor mai ridicate niveluri de către instalațiile din categoria C.

În mod similar, din rapoartele transmise de 22 de țări participante reiese că, în ansamblu, 19 % din instalațiile din categoria B sunt autorizate să se abată într-un mod sau altul de la obligațiile prevăzute în MRR, comparativ cu 21 % în anul trecut și 22 % în anul anterior acestuia, ceea ce arată o îmbunătățire constantă în ceea ce privește respectarea celor mai ridicate niveluri.

6.3. Verificare acreditată

Numărul total de verificatori nu este menționat în rapoartele prevăzute la articolul 21. Cu toate acestea, Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA) furnizează un link central către organismele naționale de acreditare (ONA) relevante și către listele acestora de verificatori acreditați în cadrul EU ETS[72].

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor în țările participante funcționează cu succes: 24 de țări au raportat că cel puțin un verificator străin își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

S-a constatat că există un nivel ridicat de conformitate a verificatorilor în ceea ce privește AVR. În 2018, Polonia a raportat suspendarea unui verificator și nicio țară nu a menționat retragerea unei acreditări, comparativ cu o suspendare și trei retrageri în 2017. În 2018, Germania, Franța și Polonia au raportat o reducere a domeniului de aplicare al acreditării a doi verificatori, a unui verificator și, respectiv, a trei verificatori, comparativ cu reducerea domeniului de aplicare al acreditării a doi verificatori în Polonia în 2017.

Zece țări au raportat că au primit plângeri cu privire la verificatori în acest an (cu una mai mult decât anul trecut), numărul total de plângeri (71) fiind însă mai mic cu 14 %. Conform rapoartelor, 93 % din plângerile primite au fost soluționate (anul trecut, rata de soluționare a fost de 95 %). Zece țări au raportat că au identificat neconformități din partea verificatorilor în cadrul procesului de schimb de informații între ONA și autoritățile competente (față de 12 anul trecut).

7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

Țările care participă la EU ETS au abordări diferite în ceea ce privește autoritățile competente responsabile cu punerea în aplicare a acestuia. În unele țări sunt implicate mai multe autorități locale, în timp ce în alte țări această abordare este mult mai centralizată.

Din rapoartele prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019, reiese că, în medie, cinci autorități competente participă la punerea în aplicare a EU ETS în fiecare țară[73]. În ceea

[72] Lista gestionată de EA a organismelor naționale de acreditare care acreditează verificatori pentru EU ETS: https://european-accreditation.org/national-accreditation-bodies-having-successfully-undergone-peer-evaluation-by-ea/.
[73] În unele cazuri, țările menționează o singură autoritate competentă, formată din diverse autorități regionale/locale.

ce privește coordonarea dintre autorități, s-a raportat utilizarea a diferite instrumente, cum ar fi, printre altele, instrumentele legislative pentru gestionarea centralizată a planurilor de monitorizare (în 14 țări), furnizarea de instrucțiuni obligatorii și de orientări de către o autoritate competentă centrală autorităților locale (în 10 țări) și grupuri de lucru sau întâlniri regulate între autorități (în 15 țări). Șapte țări au menționat că nu au instituit astfel de instrumente.

În ceea ce privește taxele administrative percepute pentru eliberarea autorizațiilor și pentru aprobarea planurilor de monitorizare, 13 țări au raportat în 2019 că nu solicită operatorilor de instalații să plătească astfel de taxe (CY, DE, EE, EL, IE, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK), cu una mai puțin decât anul trecut. Ca și anul trecut, operatorii de aeronave din 15 țări nu plătesc taxe (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, EL, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK). Taxele variază în mod semnificativ de la o țară la alta și în funcție de tipurile de servicii prestate, fiind cuprinse între 5 EUR și 6 913,31 EUR pentru eliberarea unei autorizații și aprobarea planului de monitorizare pentru instalații și între 5 EUR și 2 400 EUR pentru aceleași servicii în cazul operatorilor din sectorul aviației.

În ansamblu, organizarea administrativă a țărilor participante la ETS este în mare parte eficace. Ar trebui să se consolideze și să se încurajeze în continuare comunicarea și schimbul de bune practici, inclusiv prin intermediul activităților Forumului privind conformitatea cu EU ETS și al Conferinței anuale privind conformitatea cu EU ETS.

8. CONFORMITATEA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII

Directiva EU ETS prevede o sancțiune pentru excesul de emisii, în valoare de 100 EUR (indexată), pentru fiecare tonă de CO_2 echivalent emisă pentru care nu s-au restituit în timp util cotele. Alte sancțiuni aplicabile în cazul încălcărilor care vizează punerea în aplicare a EU ETS sunt stabilite în conformitate cu dispozițiile naționale adoptate de țara în cauză.

EU ETS are o rată de conformitate foarte ridicată: în fiecare an, aproximativ 99 % din emisii sunt acoperite la timp cu numărul necesar de certificate. În 2018, mai puțin de 0,5 % din instalațiile care au raportat emisii nu au restituit până la termenul stabilit, și anume 30 aprilie 2019, certificate care să le acopere toate emisiile. În sectorul aviației, normele au fost respectate de operatorii de aeronave responsabili pentru 99,1 % din emisiile care fac obiectul EU ETS generate de sectorul aviației. Cei care nu au respectat normele au fost, de obicei, mici operatori sau operatori care și-au încetat activitatea în 2018.

Autoritățile competente continuă să efectueze diferite verificări ale conformității în temeiul rapoartelor anuale privind emisiile. Pe baza rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2019, toate țările participante verifică dacă rapoartele anuale privind emisiile sunt complete [100 % din rapoarte, cu excepția BE (31 %), ES (95 %), FR (99 %) și SE (1 %)]. În plus, rapoartele arată că, în medie, țările verifică aproape 80 % din rapoarte din perspectiva consecvenței cu planurile de monitorizare (toate țările, cu excepția HR) și

aproximativ 75 % din rapoarte din perspectiva consecvenței cu datele în materie de alocare (toate țările, cu excepția FI, HR, MT, NO și SE). 24 de țări au raportat că au efectuat, de asemenea, controale încrucișate în raport cu alte date.

Autoritățile competente din 12 țări au realizat estimări prudente în ceea ce privește datele care lipsesc în cazul a 57 de instalații (aproximativ 0,5 % din totalul de instalații), un număr apropiat de cel din 2017 (52 de instalații, respectiv 0,5 %) și din 2016 (57 de instalații, respectiv 0,5 %). În 2018, cantitatea raportată a emisiilor în cauză a fost de 11,2 milioane de tone de CO_2 (comparativ cu 2,8 milioane de tone de CO_2 în 2017), aproximativ 0,7 % din totalul emisiilor (comparativ cu 0,2 % în 2017). Motivele cel mai frecvent invocate pentru realizarea estimărilor prudente au fost neprezentarea unui raport privind emisiile până la 31 martie sau prezentarea unor rapoarte privind emisiile care nu respectau în totalitate cerințele MRR/RAV.

În sectorul aviației, șapte țări au raportat estimări prudente privind datele care lipseau, în cazul a 31 de operatori de aeronave (4,7 % din total) și pentru 4,7 % din emisiile generate de sectorul aviației.

Controalele efectuate de autoritățile competente rămân, de asemenea, importante deoarece completează activitățile verificatorilor. Pentru 2018, toate țările au confirmat că efectuează controale suplimentare în cazul instalațiilor. Cele mai multe țări au raportat o abordare similară în privința operatorilor de aeronave (cu excepția CY, EE, EL, IT și LI). Majoritatea țărilor (toate, cu excepția EL, IT, LU și MT) au raportat că au efectuat verificări la fața locului la instalații în 2018.

Pentru 2018, zece țări au raportat aplicarea de sancțiuni pentru excesul de emisii în cazul a 36 de instalații [BG (1), CZ (2), FR (1), IE (2), IT (5), NL (1), PL (2), PT (7), RO (4), UK (11)]. În ceea ce privește sectorul aviației, s-au raportat sancțiuni pentru excesul de emisii în cazul a 26 de operatori de aeronave [DE (2), FR (1), IT (9), LT (1), NL (1), PT (8), SI (1) și UK (3)].

12 țări au confirmat aplicarea de sancțiuni (altele decât sancțiunile pentru excesul de emisii) în 2018. Nu s-au raportat sancțiuni privative de libertate, însă au fost menționate amenzi, notificări oficiale și avertismente finale care au vizat 36 de instalații și 26 de operatori de aeronave, cuantumul total al acestora ridicându-se la 5,4 milioane EUR[74].

Cele mai frecvente încălcări raportate pentru 2018 au fost nerespectarea obligației de a avea un plan de monitorizare aprobat în mod corespunzător (9 cazuri), funcționarea fără autorizație (8 cazuri), nerespectarea condițiilor prevăzute în autorizație (6 cazuri) și nerespectarea obligației de a prezenta rapoarte privind emisiile verificate anuale în termenul prevăzut (5 cazuri).

Astfel cum s-a raportat anul trecut, la începutul anului 2018 a început a cincea evaluare a ciclului de asigurare a conformității cu EU ETS, cu scopul de a identifica problemele în materie de neconformitate cu EU ETS la nivelul țărilor participante și de a le sprijini să

[74] În acest cuantum total nu sunt incluse amenzile aplicate sectorului aviației în Portugalia, valorile amenzilor nefiind încă stabilite deoarece procedurile de sancționare sunt în curs.

îmbunătățească punerea în aplicare a EU ETS. Evaluarea va fi finalizată la sfârșitul anului 2019.

9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

Anul 2018 s-a caracterizat prin înregistrarea de progrese semnificative în adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare pentru faza 4 a EU ETS. Anul trecut s-au adoptat dispoziții privind relocarea emisiilor de carbon, alocarea cu titlu gratuit, licitarea, instituirea Fondului pentru inovare, precum și privind monitorizarea, raportarea și verificarea. Restul normelor de punere în aplicare fac în prezent obiectul unui proces de finalizare rapidă și se preconizează că vor fi adoptate înainte de începerea noii perioade de tranzacționare în ianuarie 2021.

Acest an s-a caracterizat, de asemenea, printr-o scădere considerabilă a emisiilor generate de instalațiile care intră sub incidența EU ETS. Scăderea cu 4,1 % comparativ cu 2017 a fost determinată în principal de scăderea emisiilor generate de producția de energie electrică și de căldură, emisiile din industrie înregistrând doar o scădere ușoară. Cu toate acestea, emisiile verificate din sectorul aviației au continuat să crească în 2018, cu 3,9 % comparativ cu 2017.

Modificările legislative convenite în ultimii ani pentru a combate excedentul de certificate continuă să aibă rezultate importante. Indicatorul de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței a fost publicat pentru a treia oară în 2019 și, împreună cu indicatorul din 2017, a condus, în 2019, la o reducere cu aproape 40 % a volumelor licitate (aproape 397 de milioane de certificate). În consecință, în 2019 se vor licita cu aproximativ 30 % mai puține certificate decât în 2018.

Evoluțiile pozitive ale acestor direcții de acțiune au condus la sporirea încrederii participanților de pe piață și au continuat să consolideze semnalul privind prețul carbonului. Prețul mai mare al certificatelor de emisii a condus la o creștere substanțială a veniturilor totale obținute din licitații de statele membre – în 2018, veniturile totale obținute au fost de peste două ori mai mari decât cele obținute în 2017.

În 2018, conformitatea cu EU ETS a rămas foarte ridicată – rata de conformitate a depășit 99 % atât pentru instalațiile staționare, cât și pentru operatorii de aeronave. Arhitectura EU ETS a rămas solidă, iar organizarea administrativă în statele membre s-a dovedit a fi eficace.

Comisia va continua să monitorizeze piața europeană a carbonului și va prezenta următorul raport la sfârșitul anului 2020.

ANEXĂ

Apendicele 1

Tabelul 1.1: Numărul de certificate cu titlu gratuit alocate pentru modernizarea sectorului energiei electrice

	Numărul de certificate cu titlu gratuit solicitate de statele membre în temeiul articolului 10c					
Stat membru	**2013**	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436	2 471 297
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994	7 661 840
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614	38 939
HU	7 047 255[75]	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379	158 922
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908	31 942 281
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255	3 778 439
Total	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124	46 987 375

Sursă: DG CLIMA.

Tabelul 1.2: Numărul maxim de certificate cu titlu gratuit pe an emise în temeiul derogării de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură

Stat membru	**Număr maxim de certificate pe an**							
	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**Total**
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
Total	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

Sursă: DG CLIMA.

[75] HU a recurs la derogarea prevăzută la articolul 10c doar în 2013.

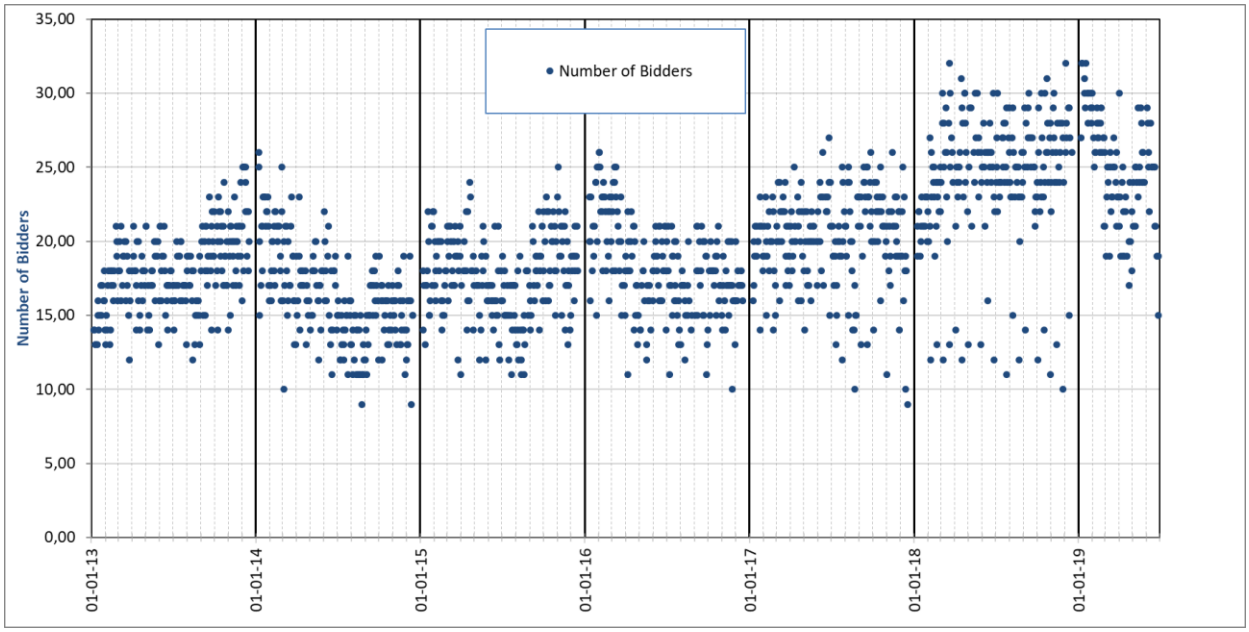
Tabelul 1.3: Numărul de certificate cu titlu gratuit emise în temeiul derogării de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură neutilizate, care au fost licitate sau a căror licitare este planificată în perioada 2013-2020[76]

Certificate emise în temeiul articolului 10c neutilizate licitate						
Stat membru	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
BG	5 444 169	1 461 360	920 823	604 908	1 386 372	0
CY	0	0	0	0	0	0
CZ	0	90 694	77 741	66 740	54 550	80 295
EE	0	188 682	134 897	1 767 499	761 088	50 026
LT	259 924	0	456 725	191 229	161 522	128 105
PL	1 196	0	7 491	0	55 800 000	49 520 000
RO	2 104 468	6 710 664	3 540 974	3 011 456	0	0
HU	0	0	0	0	0	0

Sursă: DG CLIMA.

Apendicele 2

Figura 2.1: Numărul de ofertanți în licitațiile cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2019

Sursă: EEX.

- Numărul de ofertanți

[76] În 2013 și în 2014 nu s-au licitat certificate emise în temeiul articolului 10c neutilizate.

Tabelul 2.1: Venituri obținute din licitații de statele membre în perioada 2012-2018[77]

Venituri obținute din licitarea certificatelor de emisii în perioada 2012-2018 (în milioane EUR)														
	2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018	
	Certificate generale (licitații timpurii)	Certificate pentru sectorul aviației (licitații timpurii)	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației	Certificate generale	Certificate pentru sectorul aviației
AT	11,05	0,00	55,75	0,00	52,17	1,18	76,24	2,36	58,81	0,65	78,74	0,69	208,20	2,16
BE	0,00	0,00	114,99	0,00	95,03	2,05	138,96	2,69	107,14	0,74	143,52	0,79	379,00	2,47
BG	22,14	0,00	52,63	0,00	36,19	0,22	120,91	0,91	85,08	0,25	130,15	0,27	367,34	0,83
CY	1,58	0,00	0,35	0,00	0,43	0,30	0,00	1,42	0,00	0,39	6,15	0,41	24,66	1,30
HR	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	86,40	0,49	20,09	0,16	26,97	0,18	70,96	0,55
CZ	0,00	0,00	0,00	0,00	55,24	0,47	110,30	1,20	117,63	0,33	199,43	0,35	583,33	1,10
DE	166,18	17,52	791,25	0,00	749,97	0,00	1093,31	16,87	845,74	4,65	1141,74	5,07	2565,34	16,31
DK	1,07	0,00	56,06	0,00	46,93	1,16	68,64	2,71	52,93	0,74	70,93	0,79	187,32	2,48
EE	0,00	0,00	18,07	0,00	7,41	0,04	21,13	0,15	23,57	0,04	39,31	0,05	139,89	0,14
EL	14,84	0,00	147,64	0,00	129,97	1,10	190,17	4,99	146,68	1,37	196,57	1,46	518,96	4,57
ES	68,53	0,00	346,11	0,00	323,53	6,56	473,20	16,32	364,97	4,48	488,78	4,77	1291,07	14,97
FI	13,28	0,00	66,97	0,00	62,68	0,81	91,64	2,13	70,63	0,58	94,64	0,62	249,84	1,96
FR	43,46	0,00	219,25	0,00	205,29	10,05	299,94	12,18	231,34	3,35	309,85	3,55	818,40	11,16
HU	3,99	0,00	34,59	0,00	56,21	0,29	82,28	0,99	63,43	0,27	84,94	0,29	224,48	0,91
IE	0,00	0,00	41,68	0,00	35,11	0,87	51,32	2,15	39,54	0,59	52,93	0,63	140,10	1,97

[77] Sursă: EEX.

IT	76,50	0,00	385,98	0,00	361,25	5,24	528,00	14,41	407,23	3,96	545,44	4,21	1440,10	13,22
LT	3,29	0,00	19,98	0,00	17,28	0,06	28,13	0,29	20,76	0,08	31,43	0,09	80,11	0,25
LU	0,74	0,00	4,97	0,00	4,52	0,63	6,62	0,22	5,08	0,06	6,81	0,07	18,09	**0,20**
LV	2,13	0,00	10,79	0,00	10,08	0,14	14,76	0,53	11,36	0,15	15,24	0,15	40,20	0,49
MT	0,27	0,00	4,47	0,00	3,81	0,10	5,62	0,57	4,30	0,16	5,78	0,17	15,19	0,52
NE	25,61	0,00	134,24	0,00	125,63	5,47	183,57	3,68	141,59	1,01	189,63	1,07	500,84	3,37
PL	0,00	0,00	244,02	0,00	78,01	0,00	129,84	2,98	135,57	0,58	505,31	0,69	1209,98	1,59
PT	10,65	0,00	72,78	0,00	65,82	1,27	96,32	2,89	74,29	0,79	99,50	0,85	262,96	2,65
RO	39,71	0,00	122,74	0,00	97,57	0,32	193,62	1,60	193,56	0,44	260,29	0,47	717,64	1,45
SE	7,07	0,00	35,67	0,00	33,34	1,02	48,79	3,63	37,61	1,00	50,45	1,06	132,98	3,34
SI	3,51	0,00	17,74	0,00	16,59	0,05	24,28	0,14	18,70	0,04	25,05	0,04	66,19	0,12
SK	12,19	0,00	61,70	0,00	57,59	0,04	84,31	0,20	64,99	0,06	87,01	0,06	229,74	0,18
UK	75,74	0,00	409,63	0,00	387,42	14,08	567,72	18,54	418,96	5,37	604,02	5,30	1607,32	0,00
TOTAL	**603,52**	**17,53**	**3 550,73**	**0,00**	**3 115,11**	**53,53**	**4 815,97**	**117,26**	**3 761,57**	**32,28**	**5 490,60**	**34,14**	**14 090,23**	**90,27**

Apendicele 3

Tabelul 3.1: Sinteza schimburilor de credite internaționale până la sfârșitul lunii iunie 2019[78]

Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2019	**Milioane**	**Procente**	**Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2019**	**Milioane**	**Procente**
CER	**261,42**	**57,65 %**	**ERU**	**192,07**	**42,35 %**
China	195,20	74,67	Ucraina	147,69	76,89 %
India	17,27	6,61	Rusia	32,06	16,69 %
Uzbekistan	9,89	3,79	Polonia	2,82	1,46 %
Brazilia	5,43	2,08	Germania	1,65	0,85 %
Chile	3,16	1,21	Franța	1,24	0,64 %
Coreea	2,93	1,12	Bulgaria	0,50	0,26 %
Mexic	2,89	1,10	Altele	6,11	3,21 %
Altele	24,65	9,43			
Total CER și ERU	**453,49**	**100 %**			

Sursă: EUTL.

Tabelul 3.2: Sinteza schimburilor de credite internaționale până la sfârșitul lunii iunie 2019, pe tipuri de instalații

Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2019, schimburile fiind efectuate de:	**CER în milioane**	**ERU în milioane**
Instalații staționare	256,46	191,25
Operatori din sectorul aviației	4,96	0,82
TOTAL	**261,42**	**192,07**

Sursă: EUTL.

[78] În tabelele 3.1 și 3.2, nu sunt incluse datele pentru 2019 din Regatul Unit, ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE (a se vedea capitolul 2.2).

Apendicele 4

Tabelul 4.1: Elementele cererii și ale ofertei în cadrul ETS

Element	Ofertă sau cerere?	Publicare	Actualizare și incertitudini
Reportarea totală a fazei 2	Ofertă	Raport privind piața carbonului	Nu se prevede nicio actualizare, deoarece faza 2 s-a încheiat. Cifră finală.
Licitații timpurii în faza 3	Ofertă	Site-urile web ale DG CLIMA, EEX și ICE	Nu face parte din reportarea totală a fazei 2. Cifre finale.
Certificate pentru NER 300	Ofertă	Site-ul web al BEI	300 de milioane de certificate de emisii au fost monetizate în perioada 2012-2014. Cifre finale.
Licitații pentru sectorul aviației	Ofertă	Site-urile web ale DG CLIMA, EEX și ICE	Nu – ajustările sunt reflectate în volumele pentru anul următor. Licitațiile pentru 2013 și 2014 au avut loc în 2015.
Licitații în faza 3	Ofertă	Site-urile web ale DG CLIMA, EEX și ICE	Nu – cifra nu este supusă revizuirii. Cu toate acestea, certificatele de emisii care nu au fost scoase la licitație (de exemplu, din cauza unor întârzieri în demararea licitațiilor în cazul anumitor state membre, cum ar fi statele SEE-AELS), pot fi licitate în anii următori.
Alocare cu titlu gratuit (NIM)	Ofertă	EUTL, tabele	Aceste cifre sunt actualizate pe tot parcursul anului. Statul membru poate să prezinte cu întârziere date pentru anii anteriori sau alocarea efectivă poate fi mai mică decât volumul prevăzut inițial. EUTL oferă o imagine exactă asupra alocării efective.
Alocare cu titlu gratuit (NER)	Ofertă	EUTL, tabele	
Alocare cu titlu gratuit (aviație)	Ofertă	EUTL, publicarea tabelelor de alocare ale SM	
Alocare cu titlu gratuit (articolul 10c)	Ofertă	EUTL, tabel privind situația	
Emisii (instalații staționare)	Cerere	EUTL, date privind conformitatea	Datele privind conformitatea făcute publice la 1 mai indică emisiile și certificatele restituite în cazul instalațiilor care sunt conforme (și anume instalațiile care raportează date pentru toți anii în cauză)[79].
Emisii (aviație)	Cerere		Conformitatea operatorilor din sectorul aviației, atât pentru 2013, cât și pentru 2014, a fost asigurată în 2015.
Certificate anulate	Cerere		Raport privind piața carbonului

[79] Datele privind conformitatea pentru anii anteriori pot fi corectate retroactiv, de exemplu din cauză că au fost transmise cu întârziere.

Tabelul 4.2: Calendarul pentru publicarea datelor

Termene	Date	Domeniul de aplicare
1 ianuarie-30 aprilie din anul x	Actualizări ale alocării cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică și de căldură (articolul 10c)	Anul x-1
1 aprilie din anul x	Emisii verificate Alocare cu titlu gratuit [articolul 10a alineatul (5) – NIM]	Anul x-1
1 mai din anul x	Termen de asigurare a conformității: emisii verificate și certificate restituite	Anul x-1
Mai/octombrie din anul x	Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor	
Ultimul trimestru din anul x	Raport privind piața carbonului	Anul x-1
Ianuarie/iulie din anul x	Situația rezervei pentru instalațiile nou-intrate – tabelul privind NER	
Nepublicat la nivelul UE	Alocarea cu titlu gratuit pentru sectorul aviației publicată la nivelul statelor membre	

Apendicele 5

Tabelul 5.1 Emisiile verificate în cadrul ETS, altele decât emisiile de CO_2, generate de instalații, pe tipuri de gaze cu efect de seră, pentru perioada 2013-2018 (în milioane de tone)

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
PFC-uri	0,40	0,74	0,58	0,64	0,47	0,60
N_2O	2,47	5,49	5,32	4,62	4,96	4,11

[80]Sursă: EUTL.

[80] Pentru unele instalații, este posibil ca emisiile de N_2O sau PFC să nu fi fost raportate separat în registrul Uniunii, totalul emisiilor fiind raportat, în schimb, în tone de CO_2 echivalent. Datele din tabel reflectă defalcarea emisiilor pe tipuri de GES, astfel cum sunt prevăzute în registrul Uniunii. Raportarea emisiilor de N_2O a fost inclusă în EU ETS începând cu faza 2 (din 2008) în mod voluntar de către unele state membre, apoi în mod obligatoriu, împreună cu emisiile de PFC – începând cu faza 3 (din 2013).

Apendicele 6

Tabelul 6.1: Decizii ale Curții de Justiție a UE relevante pentru funcționarea EU ETS în perioada iulie 2018-iunie 2019

Referință a cauzei	Legislația vizată	Părți	Contextul cauzei	Data	Constatarea Curții
Cauza C-682/17	Directiva 2003/87/CE, Decizia 2011/278/UE	ExxonMobil Production Deutschland GmbH/DE	O instalație va fi considerată producător de energie electrică dacă aceasta nu desfășoară nicio altă activitate prevăzută în anexa I în plus față de producția de energie electrică și, dacă da, aceasta este îndreptățită să obțină o alocare cu titlu gratuit?	20 iunie 2019	Curtea a confirmat interpretarea literală a definiției producătorului de energie electrică prevăzută în Directiva 2003/87/CE.
Cauza T-330/18	Directiva (UE) 2018/410, Regulamentul (UE) 2018/842, Regulamentul (UE) 2018/841	Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul	37 de persoane fizice au solicitat anularea Directivei (UE) 2018/410, a Regulamentului (UE) 2018/842 și a Regulamentului (UE) 2018/841, susținând că reducerile planificate ale gazelor cu efect de seră sunt insuficiente. Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au solicitat constatarea inadmisibilității acțiunii.	8 mai 2019	Curtea a respins în întregime acțiunea ca fiind inadmisibilă.
Cauza C-561/18	Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei	Solvay Chemicals GmbH/DE	- Regulamentul (UE) 601/2012 este lipsit de validitate și încalcă obiectivele Directivei 2003/87/CE prin faptul că prevede că CO_2 care nu este transferat în sensul articolului 49 alineatul (1) prima teză trebuie considerat ca fiind emis de instalația care generează respectivul CO_2, indiferent dacă acesta a fost degajat sau nu în atmosferă? - Regulamentul (UE) 601/2012 este lipsit de validitate și încalcă obiectivele Directivei 2003/87/CE prin faptul că prevede că CO_2 care este transferat dintr-o instalație de producere a carbonatului de sodiu către o altă instalație în scopul producerii de carbonat de calciu precipitat trebuie să fie inclus în mod sistematic în emisiile generate de respectiva instalație?	6 februarie 2019	Curtea a declarat că articolul 49 alineatul (1) a doua teză și punctul 20 subpunctul B din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 601/2012 este lipsit de validitate în măsura în care CO_2 transferat către o altă instalație în vederea producerii de carbonat de calciu precipitat este inclus în mod sistematic în emisiile generate de instalația de producere a carbonatului de calciu, indiferent dacă respectivul CO_2 este degajat sau nu în atmosferă.

Apendicele 7

Tabelul 7.1: Stadiul punerii în aplicare a fazei 4 a EU ETS

Măsură	Scop	Tipul actului legislativ	Data prevăzută a adoptării
Lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2021-2030	Stabilirea noii liste privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru faza 4 a EU ETS pe baza criteriilor de stabilire a sectoarelor expuse în mod semnificativ riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon	Decizie delegată a Comisiei	Adoptată la 15 februarie 2019 și publicată în Jurnalul Oficial la 8 mai 2019[81]
Revizuirea normelor privind alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Deciziei 2011/278/UE a Comisiei de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit, astfel încât să fie adaptată la noul context juridic stabilit pentru faza 4	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în Jurnalul Oficial la 27 februarie 2019[82]
Ajustarea alocării cu titlu gratuit ca urmare a variației producției	Definirea modalităților de ajustare a nivelului alocării cu titlu gratuit pentru instalații pe baza fluctuației nivelurilor de producție cu peste 15 % în sens crescător sau descrescător în medie, pe o perioadă de doi ani	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	2019
Actualizarea valorilor de referință pentru alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2025	Stabilirea criteriilor de referință actualizate pentru perioada 2021-2025 pe baza datelor prezentate de statele membre, până la 30 septembrie 2019, pentru anii 2016 și 2017.	Act de punere în aplicare	2020
Instituirea Fondului pentru inovare	Stabilirea normelor privind funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 26 februarie 2019 și publicat în Jurnalul Oficial la 28 mai 2019[83]
Instituirea Fondului pentru modernizare	Stabilirea normelor de funcționare a Fondului pentru modernizare	Act de punere în aplicare	2020
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 389/2013 (Regulamentul privind registrul)	Stabilirea cerințelor privind registrul Uniunii pentru faza 4 sub forma unor baze de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune pentru a urmări emiterea, deținerea, transferul și anularea certificatelor și pentru a se asigura accesul publicului și confidențialitatea	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 12 martie 2019 și publicat în Jurnalul Oficial la 2 iulie 2019[84]
Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 (Regulamentul privind licitarea)	Asigurarea licitării primelor 50 de milioane de certificate pentru Fondul pentru inovare preluate din rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR) în 2020	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 30 octombrie 2018 și publicat în Jurnalul Oficial la 4 ianuarie 2019[85]
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010	Revizuirea anumitor aspecte ale procesului de licitare pentru punerea în aplicare a cerințelor pentru faza 4, în special pentru a	Act delegat	2019

[81] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=RO
[82] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0331&from=RO
[83] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0856&from=RO
[84] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1122&from=RO
[85] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0007

(Regulamentul privind licitarea)	permite licitarea certificatelor pentru Fondul pentru inovare și pentru Fondul pentru modernizare, precum și pentru a reflecta clasificarea certificatelor EU ETS ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID2).		
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 601/2012 privind monitorizarea și raportarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de monitorizare și de raportare și reducerea sarcinii administrative, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a fazei 3.	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în Jurnalul Oficial la 31 decembrie 2018[86]
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 600/2012 privind verificarea și acreditarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de acreditare și de verificare și reducerea sarcinii administrative în măsura posibilității, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a fazei 3.	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în Jurnalul Oficial la 31 decembrie 2018[87]
Regulament de completare a Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește CORSIA	Completarea Directivei EU ETS în ceea ce privește măsurile adoptate de Organizația Aviației Civile Internaționale pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor din sectorul aviației în scopul punerii în aplicare a CORSIA	Regulament delegat al Comisiei	2019
Orientările privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Orientărilor privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru faza 4 pentru a răspunde noilor dispoziții privind îmbunătățirea transparenței și a raportării introduse de Directiva EU ETS revizuită pentru schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon	Comunicare a Comisiei	2020

Situația actuală
Acțiune planificată
Acțiune în curs
Acțiune finalizată

[86] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2066
[87] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2067&from=RO

Apendicele 8

Tabelul 8.1: Contribuțiile statelor membre la rezerva pentru stabilitatea pieței în 2019 [88]și în 2020[89]

Stat membru/statul AELS care face parte din SEE	Contribuții la MSR în 2019	Contribuții cunoscute la MSR în 2020[90]
Austria	5 935 748	3 957 699
Belgia	9 846 994	6 565 549
Bulgaria	8 292 720	5 529 227
Croația	1 614 984	1 076 801
Cipru	932 844	621 980
Republica Cehă	15 406 858	10 272 626
Danemarca	5 340 750	3 560 981
Estonia	2 904 319	1 936 474
Finlanda	7 130 025	4 753 992
Franța	23 346 791	15 566 629
Germania	85 389 770	56 934 202
Grecia	12 684 492	8 457 470
Ungaria	5 115 708	3 410 933
Islanda	166 450	110 982
Irlanda	3 991 393	2 661 288
Italia	40 304 729	26 873 449
Letonia	865 501	577 079
Liechtenstein	3 725	2 484
Lituania	1 792 324	1 195 044
Luxemburg	467 394	311 638
Malta	354 798	236 564
Țările de Jos	14 291 411	9 528 894
Norvegia	3 314 570	2 210 012
Polonia	39 282 170	26 191 650
Portugalia	6 478 775	4 319 767
România	14 941 290	9 962 205
Slovacia	4 752 513	3 168 770
Slovenia	1 577 714	1 051 951
Spania	32 660 234	21 776 430
Suedia	3 457 106	2 305 049
Regatul Unit	44 480 623	29 657 753
Total	**397 124 723**	**264 785 572**

[88] Pentru perioada ianuarie-august 2019, cifrele se bazează pe Comunicarea Comisiei din 15.5.2018 [C(2018) 2801 final], disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XC0516(01)&from=RO

[89] Pentru perioadele septembrie-decembrie 2019 și ianuarie-august 2020, cifrele se bazează pe Comunicarea Comisiei [C(2019) 3288 final], disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516(01)&rid=2

[90] O parte din contribuțiile statelor membre la MSR în 2020 va fi stabilită după publicarea în 2020 a indicatorului de excedent.

Apendicele 9

Tabelul 9.1: Fonduri NER 300 necheltuite transferate către PDE InnovFin: proiecte sprijinite

Denumirea proiectului	Descriere	Imagine
Wave Roller	Proiectul Wave Roller urmărește să demonstreze fezabilitatea la scară comercială a unei tehnologii a energiei valurilor, prin eliminarea decalajului dintre instalația demonstrativă și punerea în aplicare la scară comercială, în apropierea țărmului, a unui convertor al oscilației de nivel al valului (OWSC) care transformă energia valurilor în energie electrică. Contribuția NER 300 se va ridica la 10 milioane EUR.	
WINDFLOAT	Proiectul Windfloat este un parc eolian în larg inovator, care utilizează o platformă plutitoare semisubmersibilă situată la aproximativ 20 km în largul coastei Portugaliei. Proiectul își propune să dezvolte stadiul actual al tehnologiei în materie de structuri plutitoare, demonstrând că este posibil să se aplice la scară mai mare conceptul WindFloat pentru a găzdui turbine mai mari. Apoi, proiectul va promova punerea în aplicare a parcurilor eoliene la mare distanță de țărm. Contribuția NER 300 în cadrul PDE InnovFin va fi de 60 de milioane EUR. Proiectul WindFlot va beneficia, de asemenea de un grant de aproape 30 de milioane EUR în cadrul programului NER 300 inițial.	

REȚEAUA GREENWAY DE ALIMENTARE A VEHICULELOR ELECTRICE	Proiectul va sprijini punerea în aplicare accelerată a infrastructurii pentru vehicule electrice. Acesta demonstrează fezabilitatea punerii în aplicare la scară comercială a stațiilor de alimentare ultra-rapidă pentru vehiculele electrice și a prototipului unui sistem integrat de stocare a energiei prin baterii. Activitățile demonstrative se vor desfășura în Slovacia, Polonia, Republica Cehă și țările baltice. Finanțarea în cadrul PDE InnovFin se ridică la 17 milioane EUR, dintre care aproximativ 3 milioane EUR provin din fondurile NER 300 necheltuite.	